

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete

A Magyar Rendvédelmi Kar státusa

Budapest,
2012. február

Kiadó:
Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete

ISBN 978-963-08-3474-2

Tartalom

Bevezetés	4
1. A Magyar Rendvédelmi Kar (MRK) intézménye a magyar joghoz képest	5
1.1. Az MRK feladatai	5
1.2. Az MRK, mint sajátos érdekképviselet	6
1.2.1. A köztestület és a munkavállalói érdekképviselet két dolog	6
1.2.2. Az MRK kollektív jogai	9
1.3. Az MRK és a tagság viszonyának etikai aspektusa	10
1.4. Az MRK és a szakszervezet	11
2. Az MRK és a nemzetközi jog	14
2.1. Egyesülési jog	15
2.2. Egyéb jogok	18
3. Összefoglalás	19
A MAGYAR RENDVÉDELMI KAR IDEIGLENES VÁLASZTÁSI SZABÁLYZATA	20
I. Általános rendelkezések	20
II. Bizottságok	20
III. A Közgyűlés tagjainak megválasztása	20
Jelölés	21
A választás lebonyolítása ??	21
Szavazás	21
A választás eredményének megállapítása	22
IV. Az MRK tisztségviselőinek, ügyintézői testületeinek és nem tisztségviselő tagjainak (a továbbiakban együtt: tisztségviselők) megválasztása	22
V. A választás lezárása	22
VI. A tisztségviselők visszahívása, összeférhetetlenség, a megbízatás megszűnése	22
VII. Jogorvoslatok	23
VIII. Záró rendelkezések	23
A MAGYAR RENDVÉDELMI KAR ALAPSZABÁLYA	24
Általános észrevételek	24
A Közgyűlés hatásköre	27
A Közgyűlés összehívása	28
A Közgyűlés határozatképessége	28
A Közgyűlés menete	28
Határozathozatal	28
A Közgyűlés határozatainak nyilvántartása, közlése	29
Szabályzat és állásfoglalás	29
Az Elnökség hatásköre	30
Az Elnökség összehívása	30
Az elnökségi ülés lefolytatása, határozathozatal	30
Ideiglenes bizottságok	31
A bizottságokra vonatkozó közös szabályok	31
Pénzügyi Ellenőrző Bizottság	32
Etikai Bizottság	33
Választási Bizottság	33
Az MRK elnöke és alelnökei	34
Főtitkár	35

Bevezetés

A már hatályba lépett, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban Hszt.) módosítására irányuló, a közszolgálati életpályák összehangolásával összefüggő, valamint egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXXIV. tv. törvény és a 2011. évi CXCV. törvény a közszolgálati tisztviselők jogállásáról (a továbbiakban Kttv.), amely 2012. március 1-én lép hatályba, **két új köztestületet hozott létre Magyarországon, a Magyar Rendvédelmi Kart és a Magyar Kormánytisztviselői Kart.** A két köztestületre vonatkozó szabályok analóg módon határozzák meg e testületek létrehozásának módját, feladatait, hatáskörét, a tagoknak a köztestülethez való viszonyát, ennek következtében az alábbi elemzésben többnyire megelégszünk azzal, hogy a Hszt. szövegére támaszkodunk. Ezt a választást indokolja az is, hogy a Hszt. valamivel erősebb hatáskört biztosít a testületnek, mint a Kttv., következően abból is, hogy a Hszt. erőteljesebben korlátozza a szolgálatot vállalók egyéb munkavállalói jogait, szigorúbb magatartási szabályokat ír elő, mint a civil közszolgálatra vonatkozó jogszabály. A választást alátámasztja az a formai körülmény is, hogy a Hszt. módosítása már hatályban van.

E két testület létrehozása annak a széleskörű és mélyreható jogalkotási folyamatnak a része, amelynek csúcán **Magyarország Alaptörvénye**, alapjában pedig a megújított Munka Törvénykönyve található. A tanulmány írásának időpontjában egészében új törvény csak a kormánytisztviselők jogállását szabályozza, de már hatályát veszti az 1989. évi II. tv. az egyesülési jogról, helyébe lépett a **2011. évi CLXXV. törvény az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról.** Az egyesületekre és a köztestületekre vonatkozó alapvető szabályok, amelyek a közszolgálati szakszervezetekre nézve is hatályosak, részben az 1959. évi IV. tv.-ben, a Polgári Törvénykönyvben, sajátos szabályok az új Munka Törvénykönyvben, illetve az ún. jogállási törvényekben találhatóak.

E jogalkotási folyamat igen sok vonatkozásban hozott merőben új rendelkezéseket a közszolgálat minden szegmensére nézve, kivéve a közalkalmazotti jogviszonyt, amelynek átalakítása feltehetően még előttünk áll, érdemi információk erről ma nem állnak rendelkezésre. Hasonlóképpen nem történt olyan lépés, amellyel Magyarország kivonta volna magát a korábban ratifikált nemzetközi egyezmények hatálya alól, így a hazai joggal szemben változatlanul fennáll az a követelmény, hogy nem sértheti a korábban hatályba lépett nemzetközi jogi szabályokat, így különösen az ILO Egyezményeit és Ajánlásait, az Európai Szociális Karta ratifikált cikkelyeit.

E részben tartalmi, részben technikai követelmények mellett természetesen azok a követelmények is fennállnak, miszerint **a munkaviszonyokat szabályozó törvényeknek meg kell felelniük a modern piacgazdaság követelményeinek**, támaszkodniuk kell a humán menedzsment eredményeire, tiszteletben kell tartaniuk a munkáltatók és a munkavállalók autonómiáit és a második világháború óta kivívott második és harmadik generációs szabadságjogokat, sőt, bizonyos irratlan szabályokat is, **ki kell elégíteniük a jó kormányzás követelményeit**, azaz azt várja tőlük a társadalom, hogy használják ki a jóléti társadalom és az egyesült Európa morális és gazdasági erőforrásai segítségével a XXI. század lehetőségeit és eközben hatékonyan biztosítsák a korlátokhoz való alkalmazkodást is.

Annak vizsgálata, hogy a 2010-2012-ben alkotott hazai munkajog egészében mennyiben felel meg a fent felsorolt követelményeknek, messze-messze meghaladja e tanulmány kereteit. Jelen esetben – kiemelve az MRK-t – csak e két köztestület létrehozását vizsgáljuk. Vizsgálatunkat megkönnyíti, hogy a két világháború közötti történelmi korszakban megtaláljuk ezen intézmények elődeit, megnehezíti viszont az a körülmény, hogy ezek az intézmények még nem működnek, így **csupán a jogszabályokat tudjuk vizsgálni.** Ez utóbbit több szempontból végezzük el. Fő szempontjaink:

- hogyan illeszkednek ezek a struktúrák a magyar jogrendbe;
- a Karok létrehozása hogyan hat az individuális munkavállaló jogaira;
- ezek az intézmények hogyan illeszkednek a hazai kollektív jog- és intézményrendszerbe;
- mennyiben felelnek meg a szabályok a nemzetközi egyezményeknek.

(A vizsgálat során ezeket a szempontokat több helyen vegyesen érvényesítjük.) Így a dolgozat egy rövidebb elméleti, egy-egy, a vonatkozó hazai és a nemzetközi jogot áttekintő, szövegelemző részből, illetve egy rövid összefoglalásból áll.

1. A Magyar Rendvédelmi Kar (MRK) intézménye a magyar joghoz képest

1.1. Az MRK feladatai

A Hszt. szerint:

„A Magyar Rendvédelmi Kar jogállása, feladat- és hatásköre

29. § (1) A Magyar Rendvédelmi Kar (a továbbiakban: MRK) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak és közalkalmazottainak önkormányzattal rendelkező rendvédelmi szakmai, érdekképviselői köztestülete.

(2) Az MRK kötelező tagsági viszony alapján működik. A fegyveres szervekkel fennálló szolgálati viszony vagy közalkalmazotti jogviszony alapján a hivatásos állomány tagja és a közalkalmazott az MRK tagjává válik.”

Köztestület létrehozása **közvetlenül az Alaptörvényből nem vezethető le**, ennek rendelkezései a következőket tartalmazzák:

„VIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez.

(2) Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.

(3) Pártok az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek. A pártok közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában. A pártok közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak.

(4) A pártok működésének és gazdálkodásának részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.

(5) Szakszervezetek és más érdek-képviselői szervezetek az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek.”

Vagyis az Alaptörvény egyesülési jogot megalapozó cikke nem rendelkezik olyan esetről, amikor egy szervezethez való csatlakozás kötelező lenne, ellenkezőleg, **a szabad alakulást hangsúlyozza** (természetesen ennek a rendelkezésnek a hiánya nem jelenti azt, hogy nem lehet köztestületet létrehozni). Az I. cikk azonban tartalmazza a következőt:

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. **Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”**

Vagyis kényszertagsággal rendelkező szervezet csak akkor hozható létre, ha fennáll az a körülmény, amely szerint **van olyan alkotmányos cél, amelyet enélkül nem lehet elérni és ezzel a céllal arányos az egyesülés kikényszerítése**. Vizsgáljuk meg ennek tükrében az MRK feladatait, amelyeket a Hszt. 29/A § (4)-(6) bekezdései tartalmazzák:

„29/A. § (4) Az MRK

a) ellátja az érdekképviselői feladatot a foglalkozás gyakorlásával összefüggő ügyekben,

b) védi az MRK tekintélyét, testületeinek és tagjainak érdekeit, jogait,

c) megalkotja a hivatásbeli részletszabályokat, az e törvényben meghatározott keretek között kialakítja az etikai eljárás rendszerét, valamint lefolytatja az etikai eljárásokat,

d) konzultációs joggal közreműködik a tagjai foglalkoztatásának és hivatásgyakorlásának feltételeit befolyásoló, az előírt szakmai vizsgákkal kapcsolatos, valamint az MRK-t érintő jogszabályok megalkotásában,

e) véleményét ki kell kérni

ea) szolgálati viszonyal, valamint közalkalmazotti jogviszonyal összefüggő kérdésekben,

eb) a központi és társadalombiztosítási költségvetésnek a szolgálati viszonyban és a közalkalmazotti jogviszonyban állókat érintő rendelkezéseivel összefüggésben, valamint

ec) az igazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás elvi kérdéseiben,

f) a miniszter útján kezdeményezheti a Kormánytól a tagjai élet- és munkakörülményeit, foglalkoztatási feltételeit és a hivatás gyakorlását érintő jogszabályok megalkotását, illetve módosítását,

g) feladat- és hatáskörét érintő bármely kérdésben felterjesztési jogot gyakorol,

h) kezdeményezheti a miniszternél a szolgálati viszonyal és a közalkalmazotti jogviszonyal kapcsolatos jogszabálysértő gyakorlat megváltoztatását,

i) megalkotja működési szabályait,

j) tagjairól és szerveiről nyilvántartást vezet,

k) a kiváló munka elismeréseként díjakat alapíthat és adományozhat,

l) a Kormánytól – a miniszter útján –, a miniszternél, az országos parancsnoknál, a bűnmegelőzési és büntetés-végrehajtási feladatokat ellátó szerv vezetőjénél, valamint a terrorizmust elhárító szerv vezetőjénél kezdeményezheti kitérítés vagy más elismerés adományozását,

- m) szakmai konferenciákat, tudományos tanácskozásokat, felkészítő továbbképzéseket szervezhet,
 - n) pályázatokat írhat ki és bírálhat el, illetve kiadványokat jelentethet meg a rendvédelem fejlesztésére, gyakorlatának egységesítésére, a példaadó rendvédelmi munkamódszerek megismertetésére, a rendvédelem hagyományainak ápolására,
 - o) szolgálati viszony, valamint közalkalmazotti jogviszony tekintetében meghatalmazás alapján képviseli tagját a bíróság vagy más hatóság előtti eljárásban,
 - p) tagjai számára jóléti, szociális és egyéb kedvezményes szolgáltatásokat nyújthat,
 - r) megfigyelőként részt vehet tagjai szakmai vizsgáztatásában és továbbképzésében, indokolt esetben törvényességi vagy egyéb intézkedést kezdeményez,
 - s) tagot delegál a Rendészeti Szakvizsga Bizottság elnökségébe,
 - t) megalkotja éves költségvetését, elfogadja az éves költségvetés végrehajtásáról szóló, a számviteli törvény szerinti beszámolót,
 - u) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket törvény, kormányrendelet vagy az Alapszabály határoz meg.
- (5) A fegyveres szerv vezetője köteles kikérni az MRK véleményét a személyi állomány szolgálatteljesítésére, illetve munkavégzésére, szolgálatteljesítési idejére, illetve munkaidejére, pihenőidejére, jutalmazására, valamint juttatásaira vonatkozó, a hatáskörébe utalt szabályozásról.
- (6) Az MRK jogosult véleményezni a tagjai csoportját érintő munkáltatói intézkedést (döntést) vagy annak tervezetét, ezzel összefüggésben konzultációt kezdeményezni.”

Ezeket a feladatokat **négy csoportba lehet sorolni**. Vannak jellegzetes szakszervezeti és participációs funkciók, a fennmaradó feladatok munkáltatói, igazgatási jellegűek, illetve magának az MRK-nak a létezésével függnek össze. Ebből következően **nincs közöttük olyan feladat, amelynek végrehajtására kizárólag egy kényszertagságon alapuló új köztestület lenne alkalmas**.

Világos, hogy 1996. óta nem volt és ma sincs képviseleti részvételi intézmény a Hszt. hatálya alatt, előfordul azonban, hogy szükség van a részvételre magára. Ez azonban önmagában nem elégséges indok a köztestület megalakítására, miután ilyen eljárást az Mt. és a Kjt. megfelelő szabályainak alkalmazásával tagsági viszony nélkül is létre lehet hozni.

Itt jegyezzük meg, hogy a participációs jogok gyakorlásának előfeltétele a tájékoztatás és a konzultáció is. A törvény azonban **semmilyen kötelezettséget nem állapít meg az MRK számára annak szervezete és a tagsága közötti viszonyra nézve**, azaz az MRK-nak a fenti funkciókat anélkül kellene ellátnia, hogy a tagsággal bármilyen módon kommunikálnia kellene.

1.2. Az MRK, mint sajátos érdekképviselő

1.2.1. A köztestület és a munkavállalói érdekképviselő két dolog

Az MRK a fenti funkciókból következően elsősorban érdekképviselői szervezet. Ezekre vonatkozóan az Alaptörvény fent idézett VIII. cikk (5) bekezdés a szabad szervezkedés jogát biztosítja. E rendelkezéseket a 2011. évi CLXXV. törvény az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról (a továbbiakban Etv.), illetve a Ptk. bontja ki.

Az Etv. szerint:

„3. § (1) Az egyesülési jog mindenkit megillető alapvető szabadságjog, amelynek alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy másokkal szervezeteket, illetve közösségeket hozzon létre vagy azokhoz csatlakozzon.

...(4) Az egyesülési jog alapján szervezet minden olyan tevékenység végzése céljából alapítható, amely összhangban áll az Alaptörvénnyel, és amelyet törvény nem tilt.

...4. § (1) Az egyesület az egyesülési jog alapján létrehozott szervezet, amelynek különös formáira: a szövetségre, a pártra, a szakszervezetre, továbbá a külön törvény hatálya alá tartozó tevékenységet végző egyesületekre törvény az egyesületre vonatkozó rendelkezésektől eltérő szabályokat állapíthat meg. **A különös formában működő egyesület elnevezésének tartalmaznia kell a különös forma megnevezését.**

...(4) **Ha az egyesület olyan tevékenységet végez, amelyet jogszabály engedélyhez (feltételhez) köt vagy egyébként szabályoz, e tevékenység felett a tevékenység szerinti hatáskörrel rendelkező állami szerv a hatósági ellenőrzésre irányadó szabályok alkalmazásával felügyeletet gyakorol.**

...7. § **A Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek tagjaira vonatkozóan az egyesülési jog gyakorlásának feltételeit és módját törvény állapítja meg.**”

Az itt idézett szövegből az alábbi következtetések vonhatóak le.

Elmaradt az egyesülési jog gyakorlásának az a szokásos jogszabályi fordulata, miszerint mindenkinek **joga van az egyesületektől távol maradni**. Mint láttuk, az MRK-tól nincs joga távolmaradni a munkavállalók meghatározott körének.

Az egyesület felett **felügyeleti jogot gyakorol az az állami szerv**, amely a tevékenység tekintetében hatáskört gyakorol, ha az egyesület működését jogszabály szabályozza. Adott esetben ugyan nem világos, hogy az érdekképviselő, mint tevékenység, vagy a rendvédelmi szervezetben folyó munka, mint tevékenység jön-e itt szóba. Az előbbi esetben a KIM és az NGM, a második esetben a BM és az NGM felügyeleti hatásköre lenne megállapítható. A Hszt. ilyen felügyeletről nem rendelkezik, az egyesületek felett felügyeleti jogkört gyakorló **Ügyészséget nevezi meg ellenőrző, felügyelő szervként**. Az MRK tehát, annak normál működése során független is lehetne a munkáltatótól, de a **megalakulásában a miniszternek igen fontos feladatai vannak**:

A Hszt. szerint:

„341/E. §593 (1) Ha a szolgálati viszony vagy közalkalmazotti jogviszony létesítésére e törvény hatálybalépése előtt került sor, a hivatásos állomány tagja, valamint a közalkalmazott 2012. január 1-jén az MRK tagjává válik.

(2) Az MRK Közgyűlés tagjainak megválasztásával, az alakuló közgyűlés előkészítésével és lebonyolításával összefüggő feladatok ellátására 15 tagú Előkészítő Bizottság alakul, amelynek tagjait és Elnökét a rendészetért felelős miniszter jelöli ki.

(3) Az MRK Előkészítő Bizottság 2012. január 31-ig tartja meg az alakuló ülést. Az Előkészítő Bizottság ügyszabályzat alapján, a Közgyűlés megalakulásáig működik.

(4) Az Előkészítő Bizottság feladatai:

a) elkészíti – e törvény keretei között – az ideiglenes választási szabályzatot;

b) az ideiglenes választási szabályzat szerint előkészíti és lebonyolítja a Közgyűlés tagjainak megválasztását,

c) javaslatot tesz az Alapszabályra.

(5) 2012. február 15-ig a fegyveres szerv – a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok kivételével – a vele szolgálati viszonyban és közalkalmazotti jogviszonyban álló személyek adatairól (családi és utónév, munkáltató megnevezése, székhelye) értesítést küld az MRK Előkészítő Bizottságának, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok a személyi állományuk létszámáról értesítik az MRK Előkészítő Bizottságát.

(6) Az MRK 2012. június 30-ig alakuló közgyűlést tart, amelynek összehívásáról a rendészetért felelős miniszter gondoskodik. Az alakuló közgyűlés dönt az Alapszabály elfogadásáról, megválasztja az MRK elnökét és alelnökeit, az MRK főtitkárát, a PEB elnökét és tagjait, az EB elnökét és tagjait.

(7) Az Előkészítő Bizottság által elkészített ideiglenes választási szabályzat a Közgyűlés megalakulását követő 30. napon hatályát veszti.

(8) A Közgyűlés megalakulásával kapcsolatos költségeket a Belügyminisztérium fejezet tartalmazza.”

Ezek alapján az MRK létrehozásának folyamatában a miniszternek bőven van lehetősége közvetlen és közvetett beleszólásra, a függetlenség **nem áll fenn, amely pedig egy érdekképviselő elengedhetetlen „kelléke”, működésének feltétele lenne**. Ezt a függetlenséget persze nehéz is lenne biztosítani egy olyan szervezet esetében, amely nem a tagok szabad akaratából, hanem egy jogi aktus következtében a törvény végrehajtása folyamatában jön létre. (Ehhez képest technikai kérdés, hogy a legfőbb szervet miért nevezzük közgyűlésnek, mikor egyértelmű, hogy sem a teljes állomány sem annak tagozatai nem hívhatóak össze, ez a közgyűlés valójában küldöttgyűlés.)

Visszatérve az Etv.-hez, annak 7. §-a lehetővé teszi, hogy a Hjt. és a Hszt. az egyesülési jog gyakorlásához **különös szabályokat állapítson meg**, ugyan nem teszi ezt lehetővé a közalkalmazottak és a kormánytisztviselők körére nézve, akik nem tagjai a rendvédelmi szervnek, hanem az alkalmazottai. Ezek a különös szabályok azonban nem az MRK-ra, hanem az egyesülési jog szakszervezeti típusú szervezetekben való gyakorlására és a szolgálati jogviszonyban lévőkre vonatkoznak.

Ezeket a korlátokat a **Hszt. III. Fejezete** tartalmazza, amely **Az alapvető jogok korlátozása** címet viseli. Ebben a következőket találjuk:

„21. § (1) A hivatásos állomány tagjai **érdekképviselői szerveket az egyesülési jog alapján – e törvényben meghatározott keretek között – hozhatnak létre**, illetve csatlakozhatnak azokhoz. Az érdekképviselői szervezetek jogosultak szövetségeket létesíteni, illetve ilyenekhez csatlakozni, ideértve a nemzetközi szövetségeket is.

(1a) Az érdekképviselői szervek e törvény keretei között szabadon működhetnek és gyakorolhatják jogosítványait. Sztrájkot azonban nem szervezhetnek, és tevékenységükkel – ide értve a fegyveres szerv működéséhez szükséges közbizalom fenntartásának veszélyeztetését is –, nem akadályozhatják meg a fegyveres szerv jogszerű és rendeltetésszerű működését, a hivatásos állomány tagjának a parancsok és intézkedések végrehajtására vonatkozó kötelezettsége teljesítését.

(1b) A hivatásos állomány tagjának joga, hogy – törvényben meghatározott feltételek szerint – gazdasági és társadalmi érdekeik előmozdítása, védelme érdekében, mindennemű megkülönböztetés nélkül, másokkal együtt érdekképviselői szervezetet alakítsanak, illetve az általuk választott szervezetbe – kizárólag az adott szervezet szabályaitól függően – belépjenek, vagy az ilyen jellegű szervezetektől távol maradjanak.

(2) A hivatásos állomány tagja nem csatlakozhat olyan szervezethez, amelynek tevékenysége a fegyveres szerv feladataival ellentétes.

(3) A hivatásos állomány tagja köteles a hivatásával össze nem függő civil szervezettel fennálló, illetőleg az újonnan létesülő tagsági viszonyát előzetesen az állományilletékes parancsnoknak szóban vagy írásban bejelenteni. Az állományilletékes parancsnok a tagsági viszony fenntartását vagy létesítését írásban megtilthatja, ha az a hivatással vagy a szolgálati beosztással nem egyeztethető össze, illetőleg a szolgálat érdekeit sérti vagy veszélyezteti.

(4) A hivatásos állomány tagja kamarai tagsághoz kötött tevékenység esetén tagja az illetékes szakmai kamarának.

21/A. § A 21. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell az egyesülési jog alapján létrehozott, szervezett politikai tevékenységet folytató közösséghez, történő csatlakozásra és részvételre is.”

Ezekből a rendelkezésekből az következik, hogy:

- érdekképviselői szervezetet létre lehet hozni,
- ennek létrehozása során az egyesülési jog irányadó
- az érdekképviselői szervezettől távol is lehet maradni
- a tagságot be kell jelenteni, esetleg meg is lehet tiltani.

Az itt kirajzolódó ellentmondásos rendelkezések azt a látszatot keltik, hogy az MRK, mint köztestület, nem tartozik az egyesülési jog hatálya alá. (Mint láttuk, az MRK meghatározás szerint köztestület:

„29. § (1) A Magyar Rendvédelmi Kar (a továbbiakban: MRK) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak és közalkalmazottainak önkormányzattal rendelkező rendvédelmi szakmai, érdekképviselői köztestülete.”)

A köztestületekről azonban az Etv. több helyen a civil szervezetekkel, egyesületekkel azonosan rendelkezik, amely meg is felel a Ptk. vonatkozó rendelkezéseinek. A Ptk. 61. § (1) bekezdés szerint:

„Az egyesület olyan Magyarországon önkéntesen létrehozott, önkormányzattal rendelkező szervezet, amely az alapszabályában meghatározott célra alakul, nyilvántartott tagsággal rendelkezik, és céljának elérésére szervezi tagjai tevékenységét. Az egyesület jogi személy.”

A Ptk. az egyesülethez képest rendezi a köztestületek jogi státusát:

„Ptk.65. § (1) A köztestület önkormányzattal és nyilvántartott tagsággal rendelkező szervezet, amelynek létrehozását törvény rendeli el. A köztestület a tagságához, illetőleg a tagsága által végzett tevékenységhez kapcsolódó közfeladatot lát el. A köztestület jogi személy.

(2) Köztestület különösen a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Művészeti Akadémia, a gazdasági, illetve a szakmai kamara.

(3) Törvény meghatározhat olyan közfeladatot, amelyet a köztestület köteles ellátni. A köztestület a közfeladat ellátásához szükséges — törvényben meghatározott — jogosítványokkal rendelkezik, és ezeket önigazgatása útján érvényesíti.

(4) Törvény előírhatja, hogy valamely közfeladatot kizárólag köztestület láthat el, illetve, hogy meghatározott tevékenység csak köztestület tagjaként folytatható.

(5) A köztestület által ellátott közfeladatokkal kapcsolatos adatok közérdekűek.

(6) A köztestületre — ha törvény eltérően nem rendelkezik — az egyesületre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.”

A Ptk. köztestületekre vonatkozó rendelkezései alapján tehát a köztestület az egyesület sajátos fajtája. Ez is önkéntes tagsággal rendelkező szervezet, az a különbség az egyesülethez képest, hogy a létrehozást törvény előírja. Ez az előírás nyilván azon alapszik, hogy a köztestület közfeladatot lát el.

Tekintettel arra az előírásra, hogy a törvény előírhatja, hogy valamely tevékenységet csak köztestület tagjaként lehet ellátni, a Hszt.-ben és a Kttv.-en nem azt kellett volna előírni, hogy aki szolgálati, közalkalmazotti vagy kormánytisztviselői jogviszonyban van, az egyben a Kar tagja is, hanem azt, hogy szolgálati és kormánytisztviselői jogviszonyba csak az nevezhető ki, aki oda egyidejűleg belép. Ebből az is következik, hogy a jogviszonyok fenntartására átmeneti szabályt kellett volna alkotni, hiszen előre nem lehet tudni, hogy ki az, aki be akar lépni és ki az, aki az egyesülési jog alapján távol akar maradni.

A jelenlegi helyzet szerint tehát a Hszt.-n belüli jogi ellentmondás, hogy általában az egyesülettől távol is lehet maradni a szolgálati jogviszonyban lévő, valamint a rendvédelmi szerv közalkalmazottja azonban a törvény erejénél fogva a Kar tagjává válik. A Ptk. és az Etv. egymással összhangban vannak, de e tekintetben mindkettő ellentmond a Hszt.-nek.

Ellentmond ugyanakkor az MRK feladata meghatározása tekintetében a Ptk. és a Hszt. A Ptk. fenti rendelkezései szerint a „köztestület a tagságához, illetőleg a tagsága által végzett tevékenységhez kapcsolódó közfeladatot lát el”. Az MRK feladatai között bőséggel szereplő egyéni érdekvédelmi és képviselői feladatok nem közfeladatok. Az érdekvédelem lehetőségének a biztosítása közfeladat ugyan, nevezetesen a kormány és a parlament feladata, de hogy egy adott szervezet által ellátott érdekvédelemből valaki kér-e vagy nem, az az illető magánügye. Az MRK feladatai között szereplő közigazgatási jellegű feladatok nevezhetők közfeladatnak, azon-

ban, mint erre korábban utaltam, ezeket a feladatokat az állami munkáltató és más közigazgatási szervek el tudják látni, ennél fogva egy ilyen **funkciókkal rendelkező köztestület létrehozása és ilyen feladatokkal való felruházása nem mond ellent a jogelvéknek, de felesleges.**

Összességében tehát az MRK létrehozása **érdekképviseleti és képviseleti funkcióktól megtisztítva, átmeneti szabály közbeiktatásával jogszerű lehetne, de nem szükséges.**

1.2.2. Az MRK kollektív jogai

Mint láttuk a Hszt. az MRK számára egy sor **érdekképviseleti és képviseleti feladatot** állapított meg. Ennek megfelelően átrendezte a **szolgálati (és e szervek esetében a közalkalmazotti) jogviszonyban** folyó érdekegyeztetést is.

„A rendvédelmi érdekegyeztetés fórumai

32. § (1) A fegyveres szervvel fennálló **szolgálati viszonyt vagy közalkalmazotti jogviszonyt érintő ágazati jelentőségű kérdésekben a személyi állomány érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése, valamint a megfelelő megállapodások kialakítása céljából a miniszter az ágazati érdekvédelmi tanáccsal egyeztet.** Az ágazati érdekvédelmi tanács a miniszter, az országos parancsnok, valamint az MRK **képviseletében eljáró konzultatív tanács** részvételével működik. A konzultatív tanáccsal való együttműködésről a fegyveres szerveket irányító miniszterek és az MRK **együttműködési megállapodást kötnek.** A konzultatív tanácsba a miniszter meghívhatja a Magyar Kormánytisztviselői Kar képviselőjét a fegyveres szervekkel vagy a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatallal kormányzati szolgálati jogviszonyban állók érdekeinek egyeztetése céljából.

(2) Az ágazati érdekvédelmi tanácsot legalább félévente egy alkalommal kell összehívni.

(3) Az ágazati érdekvédelmi tanács **hatáskörébe az adott ágazatban foglalkoztatott hivatásos állomány tagjainak és közalkalmazottainak élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök, továbbá mindazok a tárgykörök, amelyek e törvény alapján az MRK feladatkörébe tartoznak.**

(4) Az ágazati érdekvédelmi tanács tájékoztatáskérésre, illetve javaslatételre jogosult a (3) bekezdés szerinti hatáskörébe tartozó egyéb ügyekkel kapcsolatban.

(5) Az ágazati érdekvédelmi tanács szervezetének és működésének szabályait a Kormány nevében eljáró rendészetért felelős miniszter és az érdekegyeztetésben részt vevő felek közötti megállapodás tartalmazza. Titkársági feladatait a rendészetért felelős miniszter által vezetett minisztérium látja el.

(6) Az ágazati érdekvédelmi tanácsra **vonatkozó rendelkezések nem zárják ki alacsonyabb szinten érdekegyeztető fórum alapítását.**”

Eszerint a fegyveres szerveket felügyelő miniszterek, ez esetben a belügyminiszter és a nemzetgazdasági miniszter (a NAV állományát illetően) az MRK-val kötelező megállapodás segítségével – ami kissé paradox – létrehozta az **ágazati érdekvédelmi tanácsot.** Ennek a tanácsnak két oldala van, **az egyik oldala a miniszter és az országos parancsnokok** – nevezhetjük ezt munkáltatói oldalnak –, a **másik oldala pedig maga is egy tanács, nevezetesen az MRK képviseletében eljáró konzultatív tanács.** Sajnos ez utóbbit nem nevezhetjük munkavállalói oldalnak, mert nem tudjuk, hogy az MRK-t milyen módon képviseli és hogyan jön létre. **Ad absurdum az is lehet, hogy az elvben a másik oldalon ülő országos parancsnokok alkotják, akik maguk is az MRK tagságát alkotó személyek közül kerülnek ki – másképp nem lehetnek parancsnokok.** A törvény nem különít el oldalakat, nyilván ezt szándékosan teszi, vagyis itt egy valóban korporatív testületről van szó, ahol munkavállalók és munkáltatók a közöttük lévő különbségektől eltekintve tárgyalnak meg kérdéseket.

Az érdekvédelmi tanács hatásköre meglehetősen széles: a hivatásos és a közalkalmazotti állomány élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire terjed ki, azaz minden olyan kérdésre, amelyeket egy hagyományos rendszerben szakszervezetekkel vagy participációs szervvel kellene egyeztetni. Ebben a tanácsban a (4) bekezdés alapján tájékoztatás és javaslatétel történik, azaz **nem történik konzultáció (egymás szempontjainak, véleményének ismertetése, a résztvevők kölcsönös meggyőzése esetleg megállapodás kialakítása) és nem folyik vita.** (Ugyan nem egészen világos, hogy ebben a bekezdésben az „egyéb” ügy mihez képest egyéb.)

Ez a miniszteri szintű tanács a (6) bekezdés alapján **nem zárja ki alsóbb szintű érdekegyeztető fórumok alapítását és nincs hatással az OKÉT működésére sem.** Tekintettel arra, hogy az „érdekvédelmi tanács”, a „konzultatív tanács” és az „érdekegyeztető fórum” fogalmai egyáltalán nem világosak ebben a szövegben, **nem lehet tudni, hogy egy ilyen alsóbb szintű érdekegyeztető fórumnak kik a tagjai és a hatásköre mire terjed ki** – lehet, hogy ez alsóbb szinten is megállapodás kérdése, annyit azonban – legalábbis a Hszt. logikája alapján – **tisztázni kellett volna, hogy a tagok egy része alsóbb szinten is az MRK-t képviseli-e.**

Úgy véljük, hogy a rendvédelmi szervek esetében **ennek a fórumnak a létrehozása szintén felesleges és le- rontja a korábban működő érdekegyeztető fórumrendszer eredményeit, összekuszálja a viszonyokat.** Az itt idézett 32. § megfogalmazásai részben nyelvi, részben szakmai készségek hiányából fakadnak. [Nyelvi probléma

például az MRK-n belüli „konzultatív tanács” kifejezés, amely valószínű se nem tanács, se nem konzultatív, hanem az MRK tárgyaló (konzultációra felhatalmazott) delegációja.] A jogalkotó szándéka e tekintetben nem lehetett más, mint hogy az MRK-ra **testálja a szakszervezeti jogok jelentős részét és biztosítsa az érdekegyeztetést a munkáltatók és a munkavállalók (ezúttal az MRK) képviselői között.** Erre a kérdésre a szakszervezetekkel való viszony tárgyalásánál visszatérünk.

1.3. Az MRK és a tagság viszonyának etikai aspektusa

A törvény nem fogalmaz meg feladatokat tekintetben, hogy az MRK-nak milyen kötelezettségei vannak a tagsággal szemben, megfogalmaz viszont egy igen lényeges hatáskört, nevezetesen az **etikai/fejeelmi vétséggel kapcsolatos eljárás lehetőségét.** A jog és az erkölcs közötti egyik lényeges különbség, hogy a jogszabályok betartása közhatalmi eszközökkel kikényszeríthető, az erkölcsi szabályok betartása pedig általában nem. A két normacsoport között van átfedés: miután az erkölcsi normák egy része a jognak is része, így ezekkel kapcsolatosan a kikényszeríthetőség fennáll, az ezen kívül eső normahalmaz azonban nem a jog tárgya, így nem is kikényszeríthető ki. Azok a szabályok, amelyek kikényszerítését beemljük a jogba, ettől kezdve nem erkölcsi/etikai, hanem jogszabályok, eufémizmus – a maga nemében a lényegét elfedő hazugság – etikainak nevezni őket.

Az eljárásról a Hszt. a következőket rendeli:

Hszt. 29/C. §:

„(13) Etikai vétség gyanúja esetén az **MRK a tagja ellen etikai eljárást folytat le.** Etikai vétséget követ el az, aki e törvény 70/A. §-a rendelkezéseit, a Rendvédelmi Hivatásetikai Kódexnek a fegyveres szerv hivatásos állományú tagjaira a rájuk vonatkozó –, illetve közalkalmazott esetén a Rendvédelmi Hivatásetikai Kódexnek a fegyveres szerv közalkalmazottaira vonatkozó – előírásait, valamint az Alapszabály vagy az Etikai Eljárási Szabályzat rendelkezéseit megszegi.

(14) Az etikai eljárás eredménye alapján az MRK

a) **szolgálati viszonyban álló taggal szemben**

aa) **fejeelmi eljárást kezdeményez a fejeelmi jogkör gyakorlójánál,**

ab) **javaslatot tesz az állományilletékes parancsnoknak a kifogástalan életvitel ellenőrzésének kezdeményezésére, vagy**

ac) **megszünteti az etikai eljárást,**

b) **közalkalmazotti jogviszonyban álló taggal szemben az a) pont aa) vagy ac) alpontjában foglaltakat alkalmazhatja.”**

Elsősorban is feltűnő, hogy az eljárás **nem végződik azzal, hogy az eljárás alá vont alkalmazottat rehabilitálják, bocsánatot kérnek tőle, elégtételt szolgáltatnak neki, kártérítéssel kompenzálják – amennyiben az eljárásban kiderül, hogy a felrótt cselekményt nem követte el.** De alapkérdés az is, hogy eljárás kinek a kezdeményezésére indul, milyen indokok alapján, kikből áll az etikai bizottság, **mi garantálja az elfogulatlanságot** stb. Ez utóbbiakat az eljárási szabályzat bizonyára rendez majd, minden esetre kétséges – mondhatni jogbizonytalan – egy hatályos rendelkezéshalmazt nem létező dokumentumokhoz és szabályokhoz kötni.

Kétségeket támaszt a szabály 70/A. §-ra utaló rendelkezése is, amely a könnyített szolgálatról rendelkezik. Ennek (1) bekezdése szerint

„A hivatásos állomány tagját, ha betöltötte 52. életévét és legalább 25 év tényleges szolgálati viszonyban töltött idővel rendelkezik, kérelmére – amennyiben részére a fegyveres szervnél könnyített szolgálatban foglalkoztatottak által betölthető munkakör felajánlható – könnyített szolgálat formájában kell foglalkoztatni.”

Nem világos ugyanis, hogy az etikai vétség a kérelmezőt vagy a munkáltatót terheli-e, ha a könnyített szolgálat mégsem jön létre, és az sem, hogy ha valaki kérelmezheti a könnyített szolgálatot, de az nem kötelező, akkor milyen alapon vetjük alá etikai eljárásnak. Itt feltehetően **gépelési hibáról van szó** és az alábbi 70/B szakaszt akarta felhívni a jogalkotó, amellyel a Hszt. megalapozza a Hivatásetikai Kódex megalkotását:

„A rendvédelmi hivatás etikai alapelvei

70/B. §189 (1) A rendvédelmi hivatás etikai alapelvei a hivatásos állomány tagjai tekintetében különösen a hűség, a nemzeti érdek előnyben részesítése, a méltóság és a tisztesség, az előítéletektől való mentesség, a pártatlanság, a szakszerűség, az együttműködés és az arányosság.

(2) A rendvédelmi hivatás etikai alapelvei a fegyveres szerv közalkalmazottai tekintetében különösen az elkötelezettség, nemzeti érdek előnyben részesítése, a tisztesség, előítéletektől való mentesség és az együttműködés.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően a vezetőkkel szemben támasztott további etikai alapelv a példamutatás, a szakmai szempontok érvényesítése és a számonkérési kötelezettség.”

További alapozást jelenthet a **rendőrség etikai kódexe**, amely 2007-ben született és bevezetésében a következőt tartalmazza: „E Kódex olyan etikai alapszabályokat tartalmaz, amelyek igazodnak a rendőr különleges közszolgá-

lati hivatásának alapkövetelményeihez, és annak kötelező jogi előírásaival együtt, egymást erősítve érvényesülhetnek. Célja, hogy erkölcsi iránymutatásul szolgáljon, mind a szolgálatban, mind a szolgálaton kívül tanúsítandó magatartások tekintetében, morális alapot biztosítson a felmerülő szakmai döntésekhez, egyben megfelelő védelmet nyújtson mindazok számára, akik normakövető módon járnak el, továbbá zsinórmértékül szolgáljon a kifogásolható, a hivatáshoz nem méltó magatartások felismeréséhez.”

A fegyelmi eljárásról a Hszt. – többek között – a következőket rendeli:

„119. § (1) Fegyelemsértést követ el és fegyelmi eljárás keretében felelősségre kell vonni a hivatásos állomány tagját, ha szolgálati tevékenysége során a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségét vétkeesen megszegi.

(2) Fegyelmi eljárás keretében kell elbírálni a hivatásos állomány tagjának azt a szabálysértését, amelyet szolgálati helyen vagy a szolgálattal összefüggésben követett el.”

A törvény itt egyértelműen fogalmaz, láthatóan, a fegyelmi eljárásnak nincs köze az etikai eljáráshoz. **A fegyelmi felelősség érvényesítésének két kritériuma a vétkes kötelezettségszegés és a szolgálattal való összefüggés.** A jogszabály ehhez az eljáráshoz természetesen jogorvoslati lehetőséget is csatol, ami az etikai eljárásból – egyébként logikusan – szintén hiányzik. **Az a szervezet azonban, amely nem képes a tagját erkölcsileg rehabilitálni, ne is ítélje meg azt.**

Az MKK etikai bizottsága által lefolytatható etikai eljárás, ha lehet, még bonyolultabb, miközben a kormánytisztviselőkkel szemben a törvény a fentieknél súlyosabb követelményeket támaszt. A Kttv. 31. §-ban a következőt találjuk:

„(14) A Területi Etikai Bizottság az Alapszabályban meghatározott számú tagból álló Becsületbíróságként jár el, amelynek feladata az elsőfokú etikai eljárás lefolytatása. Etikai vétség gyanúja esetén az MKK a tagja ellen etikai eljárást folytat le. Amennyiben az etikai vétség gyanúját megalapozó bejelentés kivizsgálásához olyan adatokra, információkra van szükség, amelyek kizárólag a munkáltató számára hozzáférhetőek, felkéri a munkáltatót – utólagos tájékoztatási kötelezettség mellett – a bejelentés kivizsgálására. A kivizsgálás eredményétől függően dönt az etikai eljárás megindításáról. Nem kell az eljárást megindítani, ha a bejelentés nyilvánvalóan megalapozatlan vagy az a kormánytisztviselő munkájának ellehetetlenítésére irányul.”

A becsületbíróság fogalma azonban a törvényből – és feltehetően az egész hatályos magyar jogból – hiányzik. Egy meghatározás szerint „Becsületbíróság, az olyan, nem állami, hanem társadalmi, hivatásbeli, rendi, testületi, stb. eredetű és jellegű bíróság, mely a hatáskörébe tartozók becsületügyeiben ítélezik. Csak akkor van helye, ha valamely lovagias ügyben akár a kihívó, akár a kihívott párbajképességét az ellenfél kétségbe vonja. A felajánlott B.-ot az ellenfél segédei nem utasíthatják vissza. Tisztek között felmerült lovagias ügyeknél B.-ot összehívni nem lehet. Tisztek B.-ban semmiféle tisztséget nem vállalhatnak. A B. az ellenfelek részéről szabadon választható legalább két-két, s legfeljebb hat-hat becsületbíróból áll. A tagok titkos szavazás útján választanak elnököt, aki köteles a B.-ot 24 óra alatt összehívni. A B. ítélete döntő érvényű.”

Vagyis a becsületbíróság történelmileg nem annak vizsgálatára volt hivatott, hogy valaki elkövetett-e egy etikai vétséget – erre való az etikai bizottság –, hanem azt, hogy **az illető rendelkezik-e egyáltalán azzal a minőséggel, hogy rajta etikai vétség számonkérhető** (párbajképes-e). Manapság ennek funkcióját az erkölcsi bizonyítvány tölti be, amely nélkül nem lehet közszolgálatba állani.

A fenti szakasz szerint ez a becsületbíróságként működő etikai bizottság elsőfokú etikai eljárásban illetékes, figyelemztetést és megrovást szabhat ki. (Amelyhez adott esetben a munkáltató aktív közreműködése is szükséges lehet, ami szintén kételyeket vet fel.) A törvény szerint másodfokon **az országos etikai bizottság jár el, amelynek döntése közigazgatási perben támadható meg, azaz az ebből fakadó jogvitákat kivonja a Munkaügyi Bíróság hatásköréből.** Ehhez járul az a tény, hogy a közszolgálati jogviták egy része kiegészül egy **döntőbizottsági eljárással, másik része pedig kikerül a kereshető tényállások köréből** (a törvény szerint munkáltatói intézkedés kapcsán csak azokban az esetekben lehet bírósághoz fordulni, amelyekben ezt a törvény kifejezetten megengedi, ld. 190. § (6) bekezdés), aminek összességében az a következménye, **a kormánytisztviselőkkel szembeni magasabb követelmények nem párosulnak magasabb védelmi szinttel.** Ugyan a kormánytisztviselőnek is módja van arra, hogy az eljárásban képviselőre felkérje az MKK és a szakszervezet képviselőjét is, de **erkölcsi rehabilitációról szó sincs.**

1.4. Az MRK és a szakszervezet

Az MRK létrehozásából, feladataiból és jogaiból egyenesen következik, hogy a Hszt. **átszabta a szakszervezeti jogosultságokat is. Az erre vonatkozó szabályok két részre tagolódnak.** Egyik részük a szakszervezetnek, mint szervezetnek a működésével kapcsolatosak, alapvetően az új Mt.-re támaszkodnak, elemzésük messze túlmutat a szolgálati (és a közalkalmazotti, kormánytisztviselői) jogviszonyon. **A másik szabálycsoport a szakszervezetnek a tagság érdekképviselői lehetőségeire vonatkozik.** Ezek a következők:

„33. § (1) Az e törvényben a szakszervezet számára biztosított jogok a fegyveres szervnél képvisellel rendelkező szakszervezetet illetik meg.

(2) E törvény alkalmazásában

a) szakszervezet olyan érdekképviseleti szerv, amelynek elsődleges célja a hivatásos állomány tagjai szolgálati viszonyával kapcsolatos érdekeinek előmozdítása és megvédése,

b) a fegyveres szervnél képvisellel rendelkező szakszervezet, amelyik **alapszabálya szerint a fegyveres szervnél képviselére jogosult szervezet működtet vagy tisztségviselővel rendelkezik.**

33/A. § (1) A hivatásos állomány tagjai jogosultak a fegyveres szervnél szakszervezet létrehozására. A szakszervezet a fegyveres szervnél szervezetet működtethet, ezek működésébe tagjait bevonhatja.

(2) A fegyveres szerv, illetve a szakszervezet köteles egymást írásban tájékoztatni a képviselére jogosult, valamint a tisztségviselő személyéről.”

A 33. § (1) bekezdés alapján arra a következtetésre kell jutnunk, hogy **a fegyveres szerv szintje felett működő szakszervezet vagy szakszervezeti szövetség nem rendelkezik azokkal a jogokkal, amelyeket a törvény a továbbiakban a szakszervezetek számára biztosít.** Csak azok a szervezetek tartoznak ide, amelyek a szervezeten belül (a munkáltatón belül) képviselükre jogosult szervezetet működtetnek, illetve tisztségviselővel rendelkeznek. Azaz a szakszervezet csak a munkáltatóval kerülhet kapcsolatba, munkáltatói szint felett nincsenek jogai, kivéve az OKÉT-et, amelyben változatlanul részt vehet:

„35. § **Az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács a szolgálati viszonyban állók érdekegyeztető fóruma is.**”

A munkáltatói szintre való korlátozást nemcsak az támasztja alá, hogy az ágazati tanácsban a szakszervezeteknek nincs helyük, hanem az alábbi rendelkezések is:

„Szakszervezeti érdekegyeztetés a fegyveres szervvel

34/A. § (1) A fegyveres szervnél **a szolgálati viszonyal összefüggő érdekegyeztetésben a fegyveres szerv kijelölt képviselője és a szakszervezet választott tisztségviselője vesz részt.** A tárgyalópartnerek a vitás kérdések egyeztetésébe szakértőket is bevonhatnak. Az állományilletékes **parancsnok** a szakszervezet által tett észrevételekre, javaslatokra tett álláspontját, illetve a tájékoztatásra adott válaszát legkésőbb 30 napon belül, indokolásával együtt közölni köteles.

(2) A szakszervezet a fegyveres szervtől a hivatásos állomány tagjainak szolgálati viszonyal összefüggő gazdasági és szociális érdekeivel kapcsolatban tájékoztatást kérhet.

(3) A szakszervezet jogosult a hivatásos állomány tagját érintő munkáltatói intézkedéssel (döntéssel) vagy annak tervezetével kapcsolatos véleményét a fegyveres szervvel közölni.

(4) A szakszervezet jogosult a hivatásos állomány tagjait az érdekegyeztetéssel és a szolgálati viszonyal összefüggő kérdésekben tájékoztatni.

(5) A fegyveres szerv – a szakszervezettel egyeztetve – biztosítja annak lehetőségét, hogy a szakszervezet a tevékenységével kapcsolatos tájékoztatást a fegyveres szervnél a szolgálati helyen szokásos vagy más megfelelő módon közlétegye.

(6) A szakszervezet joga, hogy a hivatásos állomány tagjait a fegyveres szervvel vagy annak érdekképviseleti szervezetével szemben a szolgálati viszonyt érintő körben, anyagi, szociális, valamint élet- és munkakörülményeiket érintő jogaikkal és kötelezettségeikkel kapcsolatban képviselje.

(7) A szakszervezet jogosult a tagját – meghatalmazás alapján – szolgálati viszonyát érintő ügyben, valamint gazdasági- és szociális érdekeinek védelme céljából bíróság, hatóság és egyéb szervek előtt képviselni.”

Vagyis a szakszervezetekkel kapcsolatban az állományilletékes parancsnoknak van dolga, nevezetesen 30 napon belül reagálnia kell a szakszervezet kéréseire, illetve véleményére, amelyről, amennyiben az nem képez valami módon bizalmas információt, a szakszervezet tájékoztathatja a tagságát.

A szakszervezet jogai a 34/A szakasz (6) bekezdése szerint túlmennek az MRK jogain: a szakszervezet a fegyveres szerv érdekképviseletével szemben is képviselheti a szakszervezet tagjának jogait és érdekeit.

Nem tudjuk, a fegyveres szervnek milyen érdekképviselete van. Lehet, hogy a Hszt.-nek ez a szakasza intézményesíti a szakszervezetek közötti egyet nem értés lehetőségét. Az MRK törvényi megjelenése óta ez is lehet a „fegyveres szerv érdekképviseleti szervezete”. A szakszervezet és az MRK szembeállása előállhat a gyakorlatban, a törvény azonban ezt a helyzetet ugyanúgy nem kezeli, ahogy a kollektív viták rendezésére vonatkozó szabályokkal is adós 1996. óta.

Végül lehet, hogy a fegyveres szervek érdekképviseletet fognak létrehozni, amiről a jogalkotónak már tudomása volt akkor, amikor ezt a szöveget elfogadta és felkészült arra, hogy ez az érdekképviselet a szakszervezettel tárgyalni fog. Az egyesülési szabadság azonban a munkáltatókat is megilleti, így ha készül is ilyen szövetség, annak létrejötte igencsak bizonytalan és a hazai munkáltatói érdekképviseleti szövetségek között példátlan is lenne.

A munkáltatói szintű érdekképviselet mellett a Hszt. szövege tartalmazza a **tag személyes képviselésének a jogát a szokásos módon, ami ugyanakkor megilleti az MRK-t is** (ld. a 29/A § (4) bekezdés o) pontját). A (7) bekezdésben megfogalmazott egyéni képviselésnek is lehet **új színtere például az MRK által lefolytatott etikai eljárás**, miután az egyéb szerveket a jogszabály nem részletezi. Itt azzal a helyzettel kerülünk szembe, hogy az MRK hivatásrendi jellege folytán az **ügy összes szereplője MRK tag**, az is, aki ellen az eljárást lefolytatják, az is, aki képviseli és az is, aki az eljárást lefolytatja. Másképpen: az etikai eljárást olyan szervezet folytatja le, amelynek törvényi kötelessége az eljárás alá vont érdekeinek védelme (akinek feltehetően nem érdeke az eljárás lefolytatása). Ebben az eljárásban egy olyan szervezet képviselheti, amelyhez azért csatlakozott, hogy az ő érdekeit védje és amellyel tagsági viszonyt tart fenn, érdekeinek (jogainak) védelmével ebben az eljárásban még külön is felhatalmazta. A két egymással így szembekerülő szervezet közül az MRK-nak a szakszervezeti tagok érdekeit is védenie kell, és ha az etikai bizottságban van szakszervezeti tag, akkor fordítva is. Miután nincs kizáró szabály, az eljárás alá vont szakszervezeti tagnak módja van felkérni a képviselőre egy szakszervezeti és egy MRK képviselőt is...

Miközben tehát a szakszervezet munkáltatói szinten próbálkozhat érdekvédelemmel, ágazati szinten ezt a szerepet átveszi tőle az MRK, legfelső szinten ismét csak a szakszervezetre hárul az érdekvédelem feladata, hiszen az OKÉT-ben nem az MRK (és az MKK), hanem a szakszervezeti szövetségek és a szakszervezetek a tagok.

Mint tudjuk, az **OKÉT-ben** szolgálati jogviszonyban, köztisztviselői jogviszonyban, kormánytisztviselői jogviszonyban és közalkalmazotti jogviszonyban lévőket képviselő **szakszervezetek** vannak. A kormány képviselőivel folyó tárgyalásoknak ezen szintje alól jelen esetben hiányzik a szolgálati jogviszony tekintetében a szektorális/ágazati érdekegyeztetési szint.

Sajátos a helyzet a közszolgálati tisztségviselők esetében. A hamarosan hatályba lépő új törvény, a Kktv. létrehozza ugyan az MKK-t, de nem rendelkezik arról, hogy ágazati érdekegyeztetést kellene a részvételével folytatni. A törvény 26. §-a szerint:

„(6) A közigazgatási személynézetpolitikáért felelős miniszter képviseli a **Kormányt a Köztisztviselői Érdekegyeztetői Fórumban.**”

Később, Központi érdekegyeztetés cím alatt a következő rendelkezéseket találjuk:

„198. § (1) A közigazgatási szervek, valamint a közszolgálati tisztviselők érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése, valamint a megfelelő megállapodások kialakítása céljából a Kormány, az országos önkormányzati érdek-képviseleti szervezetek, valamint a kormánytisztviselők és a köztisztviselők **országos munkavállalói érdek-képviseleti szervezeteinek tárgyalócsoportja** részvételével **Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum (a továbbiakban: KÉF) működik.**

(2) A KÉF hatáskörébe a közigazgatásban foglalkoztatott **kormánytisztviselők és köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök** tartoznak.”

Ezen elírás mellett is világos, hogy az érdekegyeztetésben az MKK nem vesz részt, miután nem munkavállalói érdekképviseleti szervezet, bár az egyes munkáltatókkal és az ágazati irányítással a törvény szabályai szerint ki kell építenie valamilyen kapcsolatrendszert, mert enélkül nem tudja ellátni a rátestált feladatokat.

Az OKÉT-ről a Kttv. a következőt írja:

„199. § A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvényben, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvényben, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvényben szabályozott Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács az e törvény hatálya alá tartozó közszolgálati tisztviselők érdekegyeztető fóruma is.”

Vagyis formálisan a Kjt. és a Hjt. szabályaira támaszkodik a törvény akkor, amikor nem ismétli meg az OKÉT célját, feladatait és a rá vonatkozó többi törvényi rendelkezést.

A Kttv. az egyesülési jog gyakorlását a korábbinál szélesebb körben teszi lehetővé:

„195. § (1) A kormánytisztviselők szociális és gazdasági érdekeinek védelme, továbbá a munkabéke fenntartása érdekében e törvény szabályozza a szakszervezet és az államigazgatási szerv, illetve érdek-képviseleti szervezeteik kapcsolatrendszerét. Ennek keretében biztosítja a szervezkedés szabadságát, a kormánytisztviselők részvételét a munkafeltételek alakításában, meghatározza a munkaügyi konfliktusok megelőzésére, feloldására irányuló eljárást.

(2) A kormánytisztviselőknek, illetve az **államigazgatási szerveknek joga, hogy – törvényben meghatározott feltételek szerint – gazdasági és társadalmi érdekeik előmozdítása, védelme érdekében, mindenmű megkülönböztetés nélkül, másokkal együtt érdek-képviseleti szervezetet alakítsanak, illetve az általuk választott szervezetbe – kizárólag az adott szervezet szabályaitól függően – belépjenek, vagy az ilyen jellegű szervezetektől távol maradjanak.”**

A fenti második bekezdés szerint az államigazgatási szervek is létrehozhatnak érdekképviseleti szervezetet, amely a munkáltatói oldal megszervezésében jelentős előrelépés lehet, hacsak – mint feltételezem – nem sárga szakszerve-

zet szervezéséről van szó. (Nyilván nincs szó az MKK létrehozásáról, mivel azt nem az államigazgatási szervek, hanem törvény útján a Parlament hozta létre.) Ez a szakasz megalapozhatja az előbbi, a Hszt.-ből idézett „fegyveres szervek érdekképviselői szervezete” létrehozását, miután azok is beletartoznak az államigazgatási szervek fogalomkörébe.

Visszatérve az OKÉT kérdéskörére és a jogviszonyokra, a Hjt. jelenleg hatályos rendelkezései szerint az érdekegyeztetés fórumai a következőképpen néznek ki:

„38. § (1) A szolgálati viszonyt érintő ágazati jelentőségű kérdésekben a miniszter az **ágazati érdekvédelmi tanáccsal** egyeztet. A miniszter az ágazati érdekvédelmi **tanácsban** – a (2) bekezdésben meghatározott – érdekképviselői szervek képviselőivel egyeztet. Az ágazati érdekvédelmi tanácsot félévente egy alkalommal kell összehívni.

(2) Az ágazati érdekvédelmi tanács **szervezetének és működésének szabályait, az egyeztetés célját és tárgykörét, valamint a szociális partnereket megillető jogosítványokat e törvény keretei között a miniszter és az érdekegyeztetésben részt vevő felek közötti megállapodás tartalmazza.** Az ágazati érdekvédelmi tanács titkársági feladatait a miniszter által vezetett minisztérium látja el.

(3) Az ágazati érdekvédelmi tanács véleménynyilvánításra, tájékoztatás-kérésre és javaslatételre jogosult az állomány tagjainak élet- és munkakörülményeivel, foglalkoztatási feltételeivel kapcsolatban.

39. § (1) Az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanácsban (a továbbiakban: OKÉT) a Kormány – az alapszabályban meghatározott – **országos szakszervezeti szövetségek és országos önkormányzati érdekképviselői szervezetek képviselőivel egyeztet.**

(2) Az OKÉT az alapszabályában maga határozza meg a szervezetét, a működésének rendjét, az egyeztetés célját és tárgykörét, valamint a szociális partnereket megillető jogosítványokat.

(3) Az OKÉT működésének feltételeit a Kormány a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter útján biztosítja.”

Az itt kissé homályosan megfogalmazott **érdekvédelmi tanács** a Hszt.-ben található tanácsra emlékeztet, különösen, hogy a törvény nem mondja meg, kik ennek a tanácsnak a tagjai. (Azt is el kellett volna dönteni, hogy a **miniszter a tanáccsal vagy a tanácsban egyeztet**, előbbi esetben maga nem tag, utóbbi esetben igen.) Ugyanakkor a (2) bekezdés leszögezi, hogy **szociális partnerekről van szó, amely fogalomba egy köztestület nem fér bele.**

A struktúra azonban láthatóan alakítható. Eleddig az OKÉT-en résztvevő közszolgálati alkalmazottak közül a kormánytisztviselőknél és a rendvédelemnél van/lesz korporatív testülete, a katonáknál, a köztisztviselőknél és a közalkalmazottak többségénél nincs. A Magyar Honvédség Tisztikarának létrehozása innen már nem olyan nehéz, a köztisztviselőket szintén be lehet vonni egy ilyen testületbe, a közalkalmazotti jogviszonyt pedig meg lehet szüntetni, vagy a közalkalmazottakat különböző hivatásrendekbe lehet szervezni. Ekkor nyílik meg a lehetősége annak, hogy minden ágazatban és az OKÉT helyén is létrejöhessen egy-egy olyan korporatív testület, amely a szakszervezeti funkciókat teljes körben átveszi – legalábbis a jogszabályok szintjén.

Mint tudjuk, a szakszervezeti szervezethez a rendszerváltás után jelentősen csökkent Magyarországon, kivéve a szolgálati jogviszonyokat, ahol eleve a rendszerváltás nyitotta meg a szakszervezeti szervezkedés lehetőségét és ahol egészen a legutóbbi időig növelni tudták a taglétszámot. **Az MRK létrehozása és a szakszervezetek kiszorítása a rendvédelmi ágazati egyeztetésből bizonyára visszaveti ezeket a szervezeteket.** 1919 őszétől a közszolgálatban tilos volt szakszervezetet működtetni, a korporációk szorgalmazása idején pedig a többit is betiltották. Reméljük, hogy erre ezúttal nem kerül sor a közszolgálatban sem, annál is inkább, mert a következő fejezetben bemutatott nemzetközi egyezmények ezt nem teszik lehetővé.

2. Az MRK és a nemzetközi jog

Az MRK és az MKK mibenlétét nem olyan egyszerű meghatározni, mivel ezek **tagi érdekképviselői feladatokkal felruházott köztestületek, amelyekben egyként tagok munkáltatói és munkavállalói viszonyban állók.** Tekintettel azonban arra a körülményre is, hogy az LB Munkaügyi Kollégiumának állásfoglalása szerint a **költségvetési szervek esetében a munkáltató maga a költségvetési szerv és nem az a személy, aki a munkáltatói funkciókat ellátja, valamint arra a körülményre, hogy ezek a személyek szolgálati, közszolgálati (kormánytisztviselői) vagy közalkalmazotti jogviszonyban vannak és ily módon maguk is a jogállási törvények alanyai, a következőkben e szervezeteket úgy vizsgáljuk, mint érdekképviselői szervezeteket.**

Az ILO 151. sz. Egyezménye a közszolgálatban foglalkoztatottak szervezkedési szabadságának védelméről és a foglalkoztatási feltételeik megállapításával kapcsolatos eljárásokról, amelyet a Magyar Köztársaság a 2000. évi LXXIII. törvénnyel hirdetett ki, 3. cikke a következőképpen szól:

„Jelen Egyezmény szempontjából a „közszolgálatban foglalkoztatottak szervezete” kifejezés minden olyan szervezetre vonatkozik - összetételüktől függetlenül – amelynek célja, hogy előmozdítsa és védje a közszolgálatban foglalkoztatottak érdekeit.”

E szakasz alapján az MRK és az MKK az egyezmény hatálya alá tartozó szervezet.

Az **Európai Szociális Karta** (a továbbiakban Karta) szabályainak alkalmazása más megfontolás alapján ugyan, de szintén helyénvaló e szervezetek vizsgálatakor. A Karta részesei országok, amelyek dönthetnek arról, hogy a Karta mely pontjait tekintik magukra nézve kötelezőnek. Magyarország az 1999. évi C. tv.-ben hirdette ki az elfogadott rendelkezéseket, amelyek között szerepel az **5. cikk (a szervezkedési jog)** és a **6. cikk (a kollektív alkuhoz való jog)**.

2.1. Egyesülési jog

A fent említett 151. sz. ILO Egyezmény abból a célból született, hogy a **szervezkedés szabadságát ne csak a versenyszféra, hanem a közsféra munkavállalói számára is biztosítsa**, illetve elősegítse, hogy a ratifikáló országokban e joggyakorlás zavartalan legyen. Az egyezmény hatályát az 1. cikk tartalmazza:

- „1. Jelen Egyezmény a hatóságok által foglalkoztatott valamennyi személyre vonatkozik, feltéve, hogy nem alkalmazandók rájuk más Nemzetközi Munkaügyi Egyezmények kedvezőbb rendelkezései.
2. A nemzeti jogalkotásnak kell megállapítania azt, hogy a jelen Egyezményben meghatározott jogok mennyire irányadók azon magas beosztású munkavállalókra, akik általános ügydöntő vagy vezető feladatokat látnak el, illetve azokra, akiknek feladatai szigorúan bizalmas jellegűek.
3. A nemzeti jogalkotás határozza meg, hogy mennyiben alkalmazzák a jelen Egyezmény rendelkezéseit a fegyveres erőkre és a rendőrségre.”

Mint ismeretes, még soha senki nem vonta kétségbe, hogy az **Egyezmény hatálya Magyarországon kiterjed a fegyveres erőkre és a rendőrségre is, miután szakszervezeteket – ha az Alaptörvényben és a jogállási törvényekben foglalt korlátozással is – lehet alakítani**. Ennek alapján az Egyezmény hatálya kiterjed ezekre a szervezetekre, illetve ezeken belül a Magyar Rendvédelmi Karra is.

„4. cikk

1. Megfelelő **védelemben** kell részesíteni a közszolgálatban foglalkoztatottat minden olyan megkülönböztető aktussal szemben, amely a foglalkoztatás terén **veszélyezteti az egyesülési szabadságot**.
2. A védelmet különösen az **olyan cselekményekkel szemben** kell biztosítani, amelyek arra irányulnak, hogy
 - (a) a közszolgálatban foglalkoztatott foglalkoztatását attól a feltételtől tegyék függővé, hogy **ne csatlakozzék** a közsférában alkalmazottak valamely szervezetéhez vagy **kilépjen** az ilyen szervezetből,
 - (b) elbocsássák a közszolgálatban foglalkoztatottat vagy más módon **hátrányos helyzetbe** hozzák amiatt, hogy tagja közszolgálatban foglalkoztatottak valamely szervezetének, vagy részt vesz egy ilyen szervezet szokásos tevékenységében.”

A szervezkedés zavartalanságát biztosító szándék jelenik meg a fenti 4. cikk megfogalmazásaiban, amelyek arra irányulnak, hogy a közszolgálatban dolgozókat ne korlátozzák abban, hogy egyesüléseket/egyesületeket hozzanak létre. Mint az első részben kifejtettük, a **Kar kényszertagsággal rendelkező szervezet**, amely a magyar jog szabályaiba sem illeszthető bele. **Kérdés, hogy ez a kényszer korlátozásnak minősül-e**. A 4. cikk az egyesülési szabadságról szól, amelybe meglátásunk szerint az is beletartozik, hogy az egyesülés nem kötelezettség, hanem **szabad döntés kérdése**. Az 5. cikk alapján további problémák is felvetődnek.

„5. cikk

1. A közszolgálatban foglalkoztatottak szervezetei a hatóságoktól teljes függetlenséget kell, hogy élvezenek.
2. A közszolgálatban foglalkoztatottak szervezeteinek megfelelő védelmet kell élvezniük a hatóságok **mindennemű beavatkozásával** szemben, amely **megalakulásukat, működésüket vagy vezetésüket** érinti.
3. E cikk szempontjából beavatkozási cselekménynek minősülnek különösen azok, amelyek **arra irányulnak, hogy előmozdítsák olyan közszolgálatban foglalkoztatottak szervezeteinek létrehozását, amelyek a hatóság befolyása alatt állnak**, vagy a közszolgálatban foglalkoztatottak szervezeteiket **pénz vagy egyéb eszközökkel történő támogatása, melynek célja, hogy azokat egy hatóság ellenőrzése alá helyezték.**”

A hatóságoktól való teljes függetlenség az MRK esetében nyilvánvalóan nem valósul meg, mint az előző részben láttuk különösen a megalakulás körülményei adnak lehetőséget a beavatkozásra, de a szervezet finanszírozása, amely egyértelműen a hatóságok dolga, ismét csak folyamatos lehetőséget biztosít a szervezet ügyeibe való beavatkozására.

Felmerül a kérdés, hogy a **szervezet létrehozására irányuló parlamenti aktus mennyiben tekinthető beavatkozásnak**. A fentiek szerint a parlament egyfelől létrehozott egy olyan szervezetet, amelynek szabályaiba beépítette a hatósági beavatkozási lehetőséget, másfelől a kényszertagság intézményének alkalmazásával megsértette a munkavállalók méltóságát.

Az Egyezmény 6. cikke szerint

„1. Olyan kedvezményeket kell biztosítani a közszolgálatban foglalkoztatottak elismert szervezeti képviselőinek, hogy lehetővé tegyék számukra funkcióik gyors és hatékony ellátását mind a munkaidő alatt, mind azon túl.

2. Az ilyen kedvezmények nyújtása nem befolyásolhatja hátrányosan az érintett szervezet vagy szolgáltatás hatékony működését.

3. E kedvezmények jellegét és mértékét a jelen Egyezmény 7. cikkében foglalt módszerekkel vagy más megfelelő eszközök útján kell meghatározni.”

A fenti 6. cikk a szakszervezetek helyzetének megváltozásával kapcsolatban releváns. Világos ugyanis, hogy a Hszt. és a Kktv. rendelkezései olyan módon rontották le a szakszervezeti munka feltételeit, hogy munkaidő alatti gyors és hatékony feladatellátásról ma már nem lehet beszélni. (A harmadik pontban jelzett módszerek elsősorban kollektív tárgyalások és megállapodások, amelyek hazánkban a vizsgált jogviszonyokban csak a közalkalmazottaknak állnak rendelkezésre.)

Visszatérve az egyesülési jog kérdéseire, a Szociális Karta 5. cikke rendelkezik az egyesülési jogról.

„Annak érdekében, hogy biztosítsák, vagy elősegítsék a dolgozók és munkáltatók számára helyi, országos, vagy nemzetközi szervezetek létrehozását gazdasági és szociális érdekeik védelmére, valamint hogy csatlakozhassanak ilyen szervezetekhez, a Felek vállalják, hogy nem lesz olyan nemzeti törvény, ami korlátozza, vagy végrehajtása esetén korlátozhatja ezt a szabadságot. Annak mértékét, hogy a jelen cikk biztosítékai mennyiben vonatkoznak a rendőrségre is, nemzeti törvények, vagy rendeletek határozzák meg. Hasonlóképpen a nemzeti törvények és előírások határozzák meg azt, hogy ezek a garanciák milyen mértékben érvényesek a fegyveres erők tagjaira.”

Egy másik fordításban:

„Azzal a céllal, hogy biztosítsák vagy elősegítsék a munkavállalók és a munkaadók jogát arra, hogy helyi, országos vagy nemzetközi szervezeteket hozzanak létre gazdasági és társadalmi érdekeik védelme érdekében, illetve e szervezetekhez csatlakozzanak, a Szerződő Felek vállalják, hogy a nemzeti jogait úgy hozzák, illetve olyan módon alkalmazzák, hogy azzal ne csorbítsák ezt a jogot. A nemzeti törvények és szabályok határozzák meg, milyen mértékben vonatkoznak a jelen cikkben lefektetett garanciák a rendőrségre. Szintén nemzeti törvények és szabályok határozzák meg, milyen elvek szerint vonatkoznak e garanciák a fegyveres testületek tagjaira, illetve, hogy e csoporthoz tartozó személyekre milyen mértékben vonatkoznak.”

Mint látható, a Karta és az ILO egyezmény szövege a közszolgálat tekintetében analóg szabályokat tartalmaz, a szabadság korlátozását mindkettő generálisan tiltja, de sajátos szabályok alkalmazását engedi meg a fegyveres testületek tagjaira nézve (a 151. ILO Egyezmény 1. cikk 3. pont), amelyeknek a Hszt. definíciója szerint a rendőrség is része.

A Karta rendelkezéseinek betartását vizsgáló Ellenőrző Bizottság is letette a voksot a szabad szervezet-választás mellett, amikor Ciprus esetét vizsgálva

„...Az hangsúlyozta, hogy „minden munkavállalót és minden szakszervezeti tömörülést az 5. cikk értelmében megillet a jog, hogy szabadon megválassza, mely szakszervezethez, illetve szakmai vagy technikai szervezethez szeretne tartozni”.

Hasonló, de a kényszerszabadsággal kapcsolatban nyíltabb megfogalmazást tartalmaz a következő megállapítás:

A Bizottság...– Írország esetében „hangsúlyozta, hogy míg az Alkotmány garantálja a polgárok jogát arra, hogy szövetségeket és szervezeteket hozzanak létre, nem szavatolja azt a jogot, hogy ilyenekhez csatlakozhassanak, és nincs jogszabály, mely magánszemélyeknek megadná ezt a jogot. Míg a jelentés lefekteti, hogy a bíróságok elvben kijelentették, miszerint a szervezkedés joga, illetve szabadsága szükségképpen magában foglalja, azt a korrelatív (viszonos) jogot, hogy valaki egyik szakszervezethez sem, vagy egy adott szakszervezethez ne csatlakozzék, erre a Bizottság megismételte a XI-1 sz. Konklúzióban tett állítását, mely szerint e szabadság megfelelő védelmének hiánya a nemzeti jogalkotásból nem tekinthető összhangban állónak a Karta 5. cikkével”.

A Bizottság a pozitív aspektus mellett a szervezkedési szabadságnak e negatív aspektusát hosszú éveken keresztül vizsgálta, elsősorban az ún. closed shopra (zárt üzem) vonatkozó különböző, elsősorban angolszász országokban fellelhető jogalkotási és alkalmazási gyakorlat miatt.

„A Bizottság a kezdetektől fogva azon a véleményen volt, hogy a szervezkedési jog „negatív” aspektusa is védelem alatt áll. Így az első felülvizsgálati ciklusban általános értelmezésként az alábbi állítást fogalmazta meg. „A Bizottság azt is észrevételezte, hogy a Karta Függelékével összhangban, az 5. cikk nem rendelkezik arról, vajon szakszervezeti biztonsági záradékok³¹ vagy gyakorlat elfogadhatók-e. A Bizottság azonban úgy vélte, hogy a törvényileg kötelező szakszervezeti tagság bármilyen formája ellenkezik a Karta e cikke által megfogalmazott kötelezettséggel”.

Hasonló következtetést vont le a Bizottság Írországgal kapcsolatosan is.

„A Bizottság tehát, „megfontolván, hogy a szakszervezetekhez való csatlakozás szabadsága, melyet a Karta 5. cikke garantál, egyidejűleg szükségképpen bármely olyan **kötelezettség hiányát is jelenti**, hogy valaki egy szakszervezet tagja legyen vagy az maradjon. Tehát arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ilyen jog megfelelő védelmének hiánya a nemzeti jogban (akár a megfelelő törvények hiánya miatt, akár olyan esetjog miatt, mely elismeri a szervezkedési jogot sértő gyakorlatot) nem tekinthető olyannak, mint ami összhangban van a Karta 5. cikkével”.

Ezen túlmenően, észrevételezte, hogy Izlandon az iparban, üzemekben és hivatalokban és irodákban érvényes **kollektív szerződések** tartalmaznak zárt üzem-záradékokat. Következésképpen a Bizottság „úgy vélekedett, hogy az olyan törvény (vagy annak hiánya), mely lehetővé tesz a Karta 5. cikke által védett, a szervezkedés szabadságának leglényegesebb elemével ellentétes gyakorlatot, nem tekinthető olyannak, mint amely az 5. cikkben megtestesülő elv hathatós megvalósítását biztosítaná.”

A tizenharmadik felülvizsgálati ciklus első részében Írország esetében a Bizottság megismételte azt a kijelentést, mely szerint a szakszervezethez való csatlakozás joga megfelelő védelmének hiánya a nemzeti jogban nem tekinthető olyannak, mint ami összhangban van a Karta 5. cikkével. Írországban sem az Alkotmány, sem bármilyen más törvény nem garantálja a **szakszervezetekhez való csatlakozás vagy nem csatlakozás jogát**.

Ha a kényszertagság tekintetében arra az álláspontra helyezkednénk, hogy az a fegyveres szervek és testületek esetében szükségesnek elismert korlátozás része, úgy annak megalapozását a magyar Alaptörvényben, illetve az egyesülési jog szabályai között meg kellene találnunk, ilyen alapozás azonban a magyar jogban nincs.

A Karta Ellenőrző Bizottsága foglalkozott azzal a kérdéssel is, hogy **milyen korlátozások engedhetők meg a rendőrség és a fegyveres testületek esetében**. Miután a Hszt. vonatkozásában a korlátozhatóság elemzését korábban elvégeztük, a részletkérdésekre itt nem térünk ki, csak az ezévből hatályba lépett Hszt. módosításhoz kapcsolódóan hívjuk fel a figyelmet a következőre:

„A Bizottság esetjogában szilárd ponttá vált, hogy „olyan esetekben, ahol egy szakszervezet alapvető előjogát, mint pl. a kollektív tárgyalás jogát korlátozzák, az 5. cikk által garantált szakszervezeti szabadság lényegének korlátozását is jelenti egyben”.

„A Karta rendelkezéseit nem lehet olyan törvényekkel vagy rendeletekkel kielégíteni, melyek alapján a rendőrség tagjai számára tilos saját szervezetüket létrehozni, vagy szabadon választott szervezetekhez csatlakozni, egyidejűleg kényszerítve a munkavállalókat, hogy az ugyanezen törvények vagy rendeletek által létrehozott szervezethez csatlakozzanak. A Bizottság azt is helyesnek tartja hangsúlyozni, hogy különbség van egy szakszervezet létrehozása, illetve a hozzá való csatlakozás között egyrészt, illetve a tárgyalási jog és a kollektív fellépés között másrészt. Az egyik nem jelenti a másikat. Így az **5. cikknek nem lehet kizárólag azáltal eleget tenni, hogy egy törvényileg vagy más módon kötelezővé tett szervezet ténylegesen a kollektív érdekegyeztetésre emlékeztető eljárásokba kezd**”.

A Karta alapján a kollektív tárgyaláshoz való jog a szervezkedési szabadsággal összefüggő jog, de nem azonos vele. A Hszt. módosítása nem tiltotta be a szakszervezetet, amikor létrehozta az MRK-t, ennyiben a hazai eset nem analóg a fent idézettel. Ugyanakkor viszont **korlátozta a kollektív tárgyalási jogot az ágazati szint tekintetében, miközben létrehozta az ágazati érdekvédelmi fórumot az MRK részvételével. A fentiek alapján a szakszervezet kizárása az ágazati érdekegyeztetésből, szintén ellenkezik a Karta 5. cikkével, illetve természetesen ellenkezik a 6. cikkével is.**

A Karta 6. cikke:

„A kollektív alkuhoz való jog hatékony gyakorlásának biztosítása érdekében a Felek vállalják, hogy

1. elősegítik a dolgozók és munkáltatók közös konzultációit;
2. ahol szükséges és célszerű, ott **támogatják a munkáltatók, vagy munkáltatói szervezetek és dolgozói szervezetek önkéntes tárgyalásainak gépezetét** annak érdekében, hogy kollektív egyezményekkel szabályozzák a foglalkoztatás előírásait és feltételeit;
3. előmozdítják a munkaügyi viták rendezéséhez szükséges megfelelő békéltető és önkéntes döntéshozatali gépezet megteremtését; és elismerik
4. a dolgozók és munkáltatók jogát a kollektív cselekvéshez érdekütközések esetén, beleértve a sztrájkjogot, amely a korábban elfogadott kollektív egyezményekből fakadó kötelezettségek függvénye.”

Összefoglalóan:

„A Karta 5. cikke arra irányul, hogy a szervezkedési jog teljes élvezetét biztosítsa, még hozzá elvben minden munkavállalói vagy dolgozói kategória számára, ide értve az állami tisztségviselőket is. Az 5. cikk csak néhány kivételt enged meg alkalmazása során. Mert bár e cikk szövege lehetővé teszi a szervezkedési szabadság

teljes eltörlését a rendőrség és a fegyveres erők tagjai esetében, az 5. cikk második és harmadik mondatának a „travaux préparatoires”-ral történő összehasonlítása nyilvánvalóvá teszi, hogy a Szerződő Felek csak akkor korlátozhatják a rendőrség szervezkedési jogát, ha tagjait nem fosztják meg az e cikkben biztosított minden jogtól. A Bizottság azt a véleményt is osztja, hogy a jogilag kötelező szakszervezetiség bármely formája ellenkezik a Karta szellemével. Ezen túlmenően a Bizottság megerősítette nézetét, mely szerint azon törvények vagy rendelkezések, melyek:

I. megtiltják a rendőröknek, hogy saját szakszervezetüket létrehozzák, vagy saját választásuk szerinti szakszervezetbe belépjenek,

II. arra kötelezik a rendőröket, hogy egy adott szakszervezetbe belépjenek, ellentmondanak a Kartának, mivel ez ténylegesen és teljesen eltörli a szervezkedés szabadságát”.

2.2. Egyéb jogok

Az ILO 154. sz. Egyezményével (a kollektív tárgyalások előmozdításáról, a 2000. LXXIV. törvénnyel hirdettük ki) részben a kollektív tárgyalásokra, részben az üzemi képviselőkre vonatkozó szabályok miatt kell foglalkoznunk.

Ez az Egyezmény szintén elismeri a közszolgálati kollektív tárgyalások sajátos szabályozásának lehetőségeit.

„1. cikk

1. Az Egyezmény a gazdasági tevékenység valamennyi ágazatára vonatkozik.

2. Azt, hogy jelen Egyezményben nyújtott rendelkezések milyen mértékben terjednek ki a fegyveres testületekre és a rendőrségre, nemzeti jogalkotás, illetőleg a nemzeti gyakorlat határozhatja meg.

3. A közszolgálat tekintetében a nemzeti jogalkotás vagy gyakorlat megállapíthatja jelen Egyezmény alkalmazásának különös szabályait.”

A kollektív tárgyalást az Egyezmény a következőképpen határozza meg:

„2. cikk

Ezen Egyezmény szempontjából a „kollektív tárgyalások” kifejezés mindazon tárgyalásokra kiterjed, amelyekre egyfelől egy munkaadó, illetve a munkaadók egy csoportja, illetőleg egy vagy több munkaadói szervezet, másfelől egy vagy több munkavállalói szervezet között:

(a) a munkakörülmények és a foglalkoztatási feltételek meghatározása; és/vagy

(b) a munkaadók és a munkavállalók közötti kapcsolatok szabályozása; és/vagy

(c) a munkaadók vagy szervezeteik és a munkavállalók egy vagy több szervezete közötti kapcsolatok szabályozása céljából kerül sor.”

A kollektív tárgyalási jog léte illetve hiánya a magyar jogban az érdekegyeztetés kialakulása óta kétséges. Ennek oka az, hogy az érdekegyeztetés munkáltatók és érdekképviselőik, valamint a munkavállalói érdekképviselők között a munkafeltételekről szól és megállapodással is végződhet. A megállapodást a felek magukra nézve kötelezőnek ismerik el, a folyamat és az eredmény az ILO fenti kollektív tárgyalás definíciójának megfelel. Ugyanakkor a magyar jog nem tekinti az ilyen megállapodást kollektív szerződésnek, az a Munkaügyi Bíróság előtt nem kereshető, nem kikényszeríthető. Ennek megfelelően szolgálati és közszolgálati jogviszonyokban a magyar jog alapján nincs kollektív tárgyalás, az ILO meghatározás szerint pedig van, minden olyan érdekegyeztető fórumon, ahol szoktak megállapodásokat kötni.

Ezt a zavart tetézi az MRK létrehozása azzal, hogy a törvény nem tisztázza, hogy kollektív tárgyalási joggal felruházott szereplőről van-e szó, vagy csak a dolog tartalmi és eljárási vonásai miatt „hasonlít” ez a joggyakorlás a kollektív tárgyalásra. Az ágazati érdekvédelmi tanácsban folytatott tárgyalás tartalmában ismét csak az ILO meghatározásának megfelelő kollektív tárgyalás, a szereplők tekintetében viszont nem kollektív tárgyalás, hiszen az MRK sem nem munkáltatói, sem nem munkavállalói szervezet.

Korábban nyitva hagytuk azt a kérdést is, hogy az MRK mennyiben participációs szerv, tisztségviselői mennyiben tekinthetők üzemi képviselőknél. A törvény minden esetre nem mondja, hogy az MRK részvételi jogokat gyakorló testület, ugyanakkor az alkalmazottak teljes közössége választja a tisztségviselőket és a munkáltatónak, illetve a miniszternek a törvény kötelezettségeket állapít meg annak érdekében, hogy az MRK jogait gyakorolhassa.

Ebből következően releváns lehet a 154. sz. egyezmény, különösen annak 3. cikke:

„1. Ahol a nemzeti jogalkotás vagy gyakorlat a munkavállalói képviselőkről szóló 1971. évi Egyezmény 3. cikkének (b) albekezdésében foglaltaknak megfelelően elismeri a munkavállalók üzemi képviselőinek létezését, a nemzeti jogalkotás vagy gyakorlat azt is meghatározhatja, hogy a „kollektív tárgyalások” kifejezés a jelen Egyezmény szempontjából milyen mértékben foglalja magában az e képviselőkkel folytatandó tárgyalásokat.

2. Amennyiben az e cikk 1. bekezdésének alkalmazásával a „kollektív tárgyalások” kifejezés a munkavállalóknak az abban a bekezdésben említett üzemi képviselőivel folytatandó tárgyalásokat is magában foglalja, szükség esetén **megfelelő intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy e képviselők léte ne legyen felhasználható az érintett munkavállalói szervezetek helyzetének gyengítésére.**

...

8. cikk

A kollektív tárgyalások elősegítésére szolgáló intézkedések **nem hozhatók meg**, vagy nem alkalmazhatók oly módon, hogy azok **gátolják a kollektív tárgyalások szabadságát.**”

Ez esetben tehát a nemzeti jogalkotás nem határozta meg, hogy kollektív tárgyalásnak minősül-e az MRK-val való tárgyalás, de miután az ágazati érdekegyeztetés e szervezet részvételével folyik, az ILO kollektív tárgyalás-definíciója tartalma szerint az MRK-val kollektív tárgyalás folyik. **Ezek a tárgyalások nyilvánvalóan visszavetik a szakszervezetekkel folytatott tárgyalásokat, azaz a fent idézett 8. cikkbe is ütköznek, amennyiben az MRK képviselőit üzemi képviselőknek tekintjük.**

A 135. sz. Egyezmény a munkavállalók üzemi képviselőinek védelméről és kedvezményeiről (kihirdettük a 2000. LXVII. törvénnyel) foglalkozik az üzemi képviselők védelméről és hivatkozik a szervezkedési és kollektív tárgyalási jogról szóló 1949. évi Egyezményre, mint amely védelmet nyújt a munkavállalóknak a szervezkedési jog gyakorlása szempontjából. Az Egyezmény a következőt tartalmazza:

„5. cikk

Abban az esetben, ha az üzemben egyidejűleg szakszervezeti és választott képviselők is ténykednek, ha ez indokolt, **megfelelő intézkedéseket kell foganatosítani annak érdekében, hogy a választott képviselők jelenlétét ne lehessen felhasználni az érintett szakszervezetek vagy ezek képviselői helyzetének a gyengítésére és, hogy előmozdítsák az együttműködést az összes kapcsolódó kérdésekben a választott képviselők és az érintett szakszervezetek, illetve ezek képviselői között.**”

Vagyis a törvénynek **nem szabadna olyan rendelkezést tartalmaznia, amelynek következtében a választott képviselők jelenléte gyengíti a szakszervezetek és képviselőik helyzetét**, illetve rendelkeznie kellett volna arról is, hogy az MRK és a szakszervezetek együttműködésének melyek az alapvető szabályai. Így a Hszt. vizsgált rendelkezései nem felelnek meg a 135. sz. Egyezménynek sem.

3. Összefoglalás

A Magyar Rendvédelmi Kar (és részben a Magyar Kormánytisztviselői Kar) intézményének vizsgálata alapján a következőket állapíthatjuk meg:

1. A Magyar Rendvédelmi Kar a törvény meghatározása szerint köztestület, a szervezet jogaira és működésére vonatkozó szabályok alapján azonban érdekképviselet és participációs szervezet, illetve szerv is. Ennek következtében a jogban elfoglalt helye nem világos, a rá vonatkozó szabályokat pedig nem elegendő a köztestületi minőséggel összevetve vizsgálni.

2. Nem lehet jogszerűen létrehozni olyan szervezetet, amely kényszertagsággal rendelkezik és egyidejűleg egyéni és kollektív érdekvédelmi és képviselői feladatokat lát el. Az ilyen szervezet létrehozása ellentmond

- az Alaptörvénynek,
 - a 2011. évi CLXXV. törvénynek, amely az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szól, és
 - a Polgári Törvénykönyvnek,
- valamint
- a közszolgálatban foglalkoztatottak szervezkedési szabadságának védelméről és a foglalkoztatási feltételeik megállapításával kapcsolatos eljárásokról szóló 151. sz. ILO Egyezménynek és
 - az Európai Szociális Karta 5. és 6. cikkének.

A szervezet működésére vonatkozó szabályok a fentiekén túl ellentmondanak

- az ILO 154. sz. Egyezményének, amely a kollektív tárgyalások előmozdításáról szól, és az
- ILO 135. sz. Egyezményének, amely a munkavállalók üzemi képviselőinek védelméről és kedvezményeiről szól.

3. Létre lehet jogszerűen hozni olyan köztestületet, amelynek tagsága azon a feltételen alapul, hogy valamely foglalkozást, tevékenységet nem folytathatnak olyan személyek, akik nem tagjai a köztestületnek. Ennek a köztestületnek azonban nem munkavállalói érdekvédelmi tevékenységet kell folytatnia, hanem közfeladatot kell ellátnia.

4. Létre lehet hozni jogszerűen olyan eljárásokat is, amelyek a Hszt. hatálya alá tartozó szervezetekben alkalmazottak számára jogviszonyra való tekintet nélkül biztosítják a (képviseleti) részvételi jogokat, ideértve az alkalmazottak tájékoztatáshoz és a konzultációhoz való jogát, valamint a szervezet döntéseiben (képviselek útján) való részvétel jogát.

5. Nem lehet jogszerűen olyan intézkedéseket hozni, amelyek visszavetik a kollektív tárgyalásokat.

Dr. Bárdos Judit

A MAGYAR RENDVÉDELMI KAR IDEIGLENES VÁLASZTÁSI SZABÁLYZATA

Készült a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 341/E. §-ának (4) bekezdése alapján, a Magyar Rendvédelmi Kar (a továbbiakban: MRK) tisztségviselőinek választásáról, a Hszt. IV. fejezetében foglalt szabályok szerint.

I. Általános rendelkezések

Nem ügyintéző testületek és szervek, hanem választott testületek. Az ügyintéző szervezetek nem testületek, hanem munkahelyek (ld. pl. iroda), az ott dolgozókat nem választják, hanem kinevezik, vagy munkaszerződést kötnek velük. Nem „kerülnek megválasztásra”, hanem az MRK tagjai választják őket.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

1. Az MRK tisztségviselői, képviseleti, ügyintézői testületeinek és ügyintéző szerveinek tagjai általános, egyenlő választójog alapján, öt évre, titkos szavazással kerülnek megválasztásra.
2. A jelen Szabályzatban foglaltak szerint az MRK valamennyi tagja választhat és – amennyiben a Hszt. 30. §-ának (1) bekezdésében és 30/C. §-ban foglalt valamely kizáró ok vagy a 30/A. §-ban rögzített korlátozás nem áll fenn – választható.
3. A választáson minden szavazásra jogosultnak egy szavazata van, minden szavazat egyenlő.
4. Az MRK Előkészítő Bizottsága (a továbbiakban: MRK E.Biz.) a választások előkészítése és lebonyolítása céljából saját tagjai sorából választási bizottságot, jelölőbizottságot és szavazatszámoló bizottságot választ a kitűzött választást megelőzően legalább 90 nappal.
5. A választásokat 2012. június 30. napjáig kell lebonyolítani.

II. Bizottságok

6. A bizottságok elnökből és négy tagból állnak, döntéseiket egyszerű szótöbbséggel hozzák.
7. A választási bizottság feladata:
 - a) a választói névjegyzék összeállítása, a Hszt. 341/E. §-ának (5) bekezdésében rögzített adatszolgáltatás alapján, amelyet – az esetleges változások miatt – a választások időpontjában aktualizálni kell,
 - b) szavazólapok elkészítése,
 - c) a választás lebonyolítása,
 - d) a választásokkal kapcsolatos kifogások elbírálása az MRK Közgyűlés megalakulásáig.
 - e) a jelöléssel kapcsolatos kifogások elbírálása.
8. A jelölőbizottság feladata:
 - a) az ajánló ívek kibocsátása és összegyűjtése,
 - b) az ajánlások érvényességének vizsgálata, az érvénytelen ajánlások kizárása és az íveknek a választási bizottsághoz történő továbbítása,
 - b) a jelöléssel kapcsolatos kifogásoknak a választási bizottsághoz történő továbbítása.
9. A szavazatszámoló bizottság feladata:
 - a) a szavazóurnák választásra való előkészítése és ellenőrzése,
 - b) a szavazásra jelentkezők részére szavazólap biztosítása,
 - c) a szavazás befejezését követően az urnák felnyitása, a szavazatok összeszámlálása,
 - d) a választás eredményének megállapítása,
 - e) a szavazás során emelt kifogások közlése a választási bizottsággal.
10. A polgári nemzetbiztonsági szolgálatok esetében a 7.a) és 8.a) pontban rögzített feladatokat az MRK E.Biz-nak az adott szolgálat szerinti tagja végzi.

III. A Közgyűlés tagjainak megválasztása

11. A Közgyűlés tagozatonként tíz, összesen ötven tagjának megválasztására az MRK teljes tagsága jogosult.

Jelölés

12. Közgyűlési tagjelöltté válik az a hivatásos állományú személy vagy a fegyveres szervnél foglalkoztatott közalkalmazott, aki rendelkezik legalább ötven MRK tag ajánlóíven összegyűjtött érvényes ajánlásával. Az ajánlóívek tartalmaznia kell a választás célját, a képviselni kívánt tagozatot, az ajánlott személy családi és utónevét, személyazonosító jelét, sorszámozottan az ajánló személy családi és utónevét, lakcímét, személyazonosítóját és saját kezű aláírását.
13. Ajánlást gyűjteni a Közgyűlés alakuló, illetve tisztújító ülésének kitűzését megelőző hatvan napig lehet. Az ajánló személy csak egy tagjelöltre adhatja le ajánlását, az ajánlott személy egy tagjelöltséget fogadhat el. Az ajánlás nem vonható vissza.

Ha 50 tagot kell választani és ez egy testület, akkor 50 személyre lehet ajánlatot is tenni, azaz az ajánló 50 embert ajánlhat, az ajánlott személyt pedig különböző emberek ajánlhatják, az „egy tagjelöltség”-nek nincs értelme, belőle 1 tag lesz, akárhányan is ajánlják. Viszont akit ajánlanak, annak írásban nyilatkozni kellene, hogy elfogadja az ajánlást.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

14. Érvénytelen
 - a) az az ajánlás, amelyet nem a hivatalos ajánlóíven adnak le,
 - b) az ajánló személy részéről
 - ba) ugyanazon ajánlott személyre leadott többszöri ajánlás,
 - bb) több ajánlott személyre leadott ajánlás.

A választás lebonyolítása ??

(ELDÖNTENDŐ KÉRDÉS: ennyi választásra jogosult esetében technikailag hogyan bonyolítjuk le a Közgyűlés megválasztását és hogyan fogjuk biztosítani a titkosságot – szavazás helye, urnák „utaztatása”, esetleges sérülése?)

(Szövegjavaslat pl. „A szavazás helyét és időtartamát a választási bizottság több különböző helyen és több napban is megállapíthatja.”)

Egy egyhetes időtartamban mindenki megfordul a munkahelyén, ott kellene szavazni, urnát bontani és az eredményt egy jegyzőkönyvvel elküldeni az MRK központba, ahol biztosan lesz egy kész szoftver, ahová be lehet forgatni az adatokat, esetleg a helyi vb-k eleve a neten írják be a jegyzőkönyvüket. Arról is kellene rendelkezni, hogy a tartósan távollévők hogyan szavazhatnak, illetve hogy a szavazólapokat hol kell őrizni.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

Szavazás

15. Minden szavazóhelyiségben a szavazás céljára egy vagy több urnát kell felállítani. Az urnákat úgy kell lezárni, hogy azokból a szavazólapokat a zár felnyitása és a pecsét feltörése vagy az urna szétszedése nélkül eltávolítani ne lehessen. Az urnák állapotát a szavazás megkezdése előtt meg kell vizsgálni és a vizsgálat eredményét a választási jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.
16. A szavazás a választási bizottság által elkészített szavazólapokkal történik. A szavazólapon fel kell tüntetni valamennyi jelölt nevét. A kitöltetlen szavazólapokat a választási bizottság egy tagja aláírásával hitelesíti. A szavazólapokat sorszámmal vagy egyéb módon megjelölni nem lehet. A választási bizottság a választói névjegyzékben feltüntetett létszámnak megfelelő számú szavazólapot ad át a szavazatszámoló bizottságnak. A szavazatszámoló bizottság a szavazásra jelentkező választónak a jelenléti ív egyidejű aláírása mellett adja át a szavazólapot. A szavazás lezárását követően a fel nem használt szavazólapokat a választási bizottság elnöke darabszám szerint veszi vissza és a fel nem használt szavazólapok számát jegyzőkönyvben rögzíti.
17. Érvénytelen a szavazat, ha
 - a) nem az érvényes szavazólapon adták le,
 - b) a szavazólapot áthúzták,
 - c) az alkalmazott jelölésből nem állapítható meg egyértelműen a választott személye.

A választás eredményének megállapítása

18. A szavazás befejezése után a szavazatszámláló bizottság az urnákat egy helyiségben összegyűjti, a szavazatokat összeszámláltatja és megállapítja a szavazás eredményét.
19. Az MRK Közgyűlésének tagjai – tagozatonként – a legtöbb szavazatot elért jelöltek lesznek.
20. Szavazategyenlőség esetén sorsolással kell megállapítani, hogy az egyenlő számú szavazatot elért jelöltek közül melyik szerez mandátumot.

IV. Az MRK tisztségviselőinek, ügyintézői testületeinek és nem tisztségviselő tagjainak (a továbbiakban együtt: tisztségviselők) megválasztása

21. A tisztségviselőket az MRK Közgyűlése saját tagjai közül választja, tagozatonként a Hszt. 29/C. §-ának (6)-(11) bekezdésben meghatározottak szerinti számban.
22. A jelölőbizottság felhívást bocsáthat ki a Közgyűlés tagságára jelöltek részére, hogy jelentsék be, megválasztásuk esetén mely tisztséget vagy tisztségeket kívánják vállalni. Ezen eljárás alkalmazása esetén a beérkezett jelentkezések összesítését a Közgyűlés tagjaival meg kell ismertetni.
23. A jelölőlistára csak olyan személy vehető fel, aki a jelölésre jelentkezett vagy azt megválasztása esetén vállalja. A jelölőbizottság egy tisztségre több személyt is jelölhet.
24. A tisztségviselők megválasztására egyebekben a 15-20. pontban foglaltak irányadók.
25. Amennyiben bármely tisztségre vagy testületi tagságra érvényesen senkit nem választottak meg, úgy e tisztségre az alakuló Közgyűlés 15 napon belül pótválasztást rendel el. A pótválasztásra jelen szabályzat rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

V. A választás lezárása

26. A választási eljárás lefolytatásáról az MRK E.Biz. elnöke jegyzőkönyvet készít és azt – a választási bizottság és a szavazatszámláló bizottság tagjaival együtt – aláírja. Ezt követően az MRK Közgyűlésének jelentést tesz a választásról és a jegyzőkönyvet a közgyűlés elnökének átadja.
27. A közgyűlés elnöke a választás eredményét – a közgyűlés határozataként – kihirdeti.
28. A jegyzőkönyv és a szavazásban részt vett tagok névjegyzéke a közgyűlési jegyzőkönyv mellékletét képezi. Ezeket az iratokat a szavazólapokkal együtt zárt borítékban kell elhelyezni és a választás eredményének kihirdetésétől számított 5 évig meg kell őrizni, ezt követően meg kell semmisíteni.
29. A választás eredményéről 8 napon belül az MRK E.Biz elnöke jelentést tesz a rendészetért felelős miniszternek, egyidejűleg megküldi a választás eredményét rögzítő jegyzőkönyvet is.

Talán inkább csak tájékoztatni kellene a minisztert.

A keretbe foglalt szöveg a BRDSZ különvéleménye!

VI. A tisztségviselők visszahívása, összeférhetetlenség, a megbízatás megszűnése

30. A tisztségviselőnek a visszahívását az öt megválasztó testület tagjainak egyharmada kezdeményezheti írásban, a kezdeményezést indokolva. A visszahívásról – titkos szavazással – az a testület dönt, amelyik az érintett személyt megválasztotta, és visszahívás esetén egyidejűleg megválasztja az új tisztségviselőt. A döntésre jogosult testületet a visszahívás kezdeményezésétől számított harminc napon belüli időpontra össze kell hívni.
31. Ha az összeférhetetlenség megállapítását az MRK Etikai Bizottsága vagy a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság

kezdeményezi, az összeférhetetlenség kimondásáról az érintett megválasztására jogosult testület határoz.

32. A Hszt. 30/C §-a (2) bekezdésében felsorolt esetekben tisztségviselő megbízatása a megszűnést eredményező esemény bekövetkeztének napján szűnik meg.

VII. Jogorvoslatok

33. A választói névjegyzékbe történt jogellenes felvétel, bármely MRK tag kihagyása vagy téves felvétele miatt az érdekelt az MRK E.Biz.-nál felszólalhat.

És akkor mi van? Milyen következményei lehetnek? Kit, mikor és milyen formában lehet ezért felelősségre vonni és ezt ki teheti meg?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

VIII. Záró rendelkezések

34. Amennyiben az MRK E.Biz. tagja vagy tagjának közeli hozzátartozója jelölésével, választásával vagy az őket érintő választási kifogás kérdésében jár el, az érintett tag az eljárásból ki van zárva.
35. Az alakuló közgyűlés határozatképességének megállapítása szempontjából a közgyűlés megnyitásának időpontja az irányadó. A megismételt közgyűlés a megjelentek számára tekintet nélkül határozatképes.
36. Ezen szabályzat a közgyűlés megalakulását követő 30. napon hatályát veszti.

Az MRK alapvetően felesleges, ez abból is látszik, hogy a feladatait sem a törvényben, sem itt nem sikerült megnyugtatóan tisztázni. Az érintett testületeknek nem az a problémája, hogy nem voltak eddig köztisztületi tagok az állományukba tartozók, illetve a szolgáltatásaikat igénybe vevő lakosságot sem ez a kérdés foglalkoztatja.

Nehéz korrekt alapszabályt írni egy olyan köztisztület számára, amelyről nem világos, hogy a rendszer más elemeihez (munkáltató, munkavállaló, kormány) hogyan viszonyul. Az Alapszabályon végighúzódnak ez a probléma.

Az MRK működésének finanszírozásáról nincsenek információk – van e a költségvetésben erre szánt összeg?, ha igen, akkor mennyi? Ha van, a felhasználást ki ellenőrzi? stb.

A működés meglehetősen klubszerű, miközben az MRK-nak mindenki tagja. Az Alapszabály nem rendelkezik arról, hogyan kell a tagokkal kapcsolatot tartani, hol számít az, hogy ők mit gondolnak, milyen jogaik vannak. Tulajdonképpen 50 emberből létre lehetne hozni egy tanácsadó szervet, a tagság meglehetősen felesleges.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

T E R V E Z E T!

A MAGYAR RENDVÉDELMI KAR ALAPSZABÁLYA

A Magyar Rendvédelmi Kar Közgyűlése a fegyveres szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) IV. fejezetében foglalt rendelkezések alapján a Magyar Rendvédelmi Kar Alapszabályát az alábbiak szerint alkotta meg:

- I. A Magyar Rendvédelmi Kar létrejöttével kapcsolatos rendelkezések
 - I.1. A Magyar Rendvédelmi Kar (a továbbiakban: MRK) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai és közalkalmazottai önkormányzati elven alapuló, szakmai és érdekképviseleti feladatokat ellátó, köztestületként működő országos szervezete, amely önálló ügyintéző szervezettel rendelkezik.
 - I.2. Az MRK-t köztestületként a fegyveres szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény közszolgálati életpályák összehangolásával összefüggő, valamint egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXXIV. törvény hozta létre, 2012. január 1. napjával.

A törvény nem hoz létre köztisztületet, azt a tagok hozzák létre a törvényi kötelezettség alapján.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- I.3. Az MRK székhelye:

A székhely változtatásának joga az MRK Elnökségét illeti.

Székhelynek akkor is lenni kell az alapszabályban, ha az változtatható (egyébként mi alapján?).

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- I.4. Az MRK tagozatai:
 - a) a rendőrségről szóló törvény hatálya alá tartozó szervek,
 - b) a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló törvény hatálya alá tartozó szervek,
 - c) a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvény hatálya alá tartozó fegyveres rendvédelmi feladatokat ellátó szervek,
 - d) a hivatásos katasztrófavédelmi szervek,
 - e) a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokszemélyi állománya szolgálati viszonyban és közalkalmazotti jogviszonyban álló tagjainak résztestülete.

Valami vagy tagozat, vagy résztestület. Ha résztestület, akkor ennek a fogalmáról külön rendelkezni kell, milyen jogok illetik meg a tagozatot, mik a kötelezettségei, feladatai?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- I.5. A) változat: Az MRK területi szervei:
B) változat: Az MRK Közgyűlésének döntése alapján területi szervek hozhatók létre.

Mi a cél a területi szervezettel? Mi a terület? Miért kell területi szerv.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- I.6. Az MRK együttműködésre törekszik a Magyar Kormánytisztviselői Karral, amelynek módját megállapodásban kívánja rendezni.

Felesleges rendelkezés, a törekvések és kívánságok nem alapszabályi kérdések.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- I.7. Az MRK jogosult Magyarország címerének használatára.

II. Az MRK feladatai

- II.1. Az MRK a közös értékalapú, egységes rendvédelmi hivatásrend megerősítése érdekében a fegyveres szervek hivatásos és közalkalmazotti állománya önszabályozásával, szakmai továbbképzésével, érdekképviselésével kapcsolatos feladatokat lát el.

A hivatásrend fasisztoid konnotációkkal bír, helyette legyen köztisztület. Az „állomány önszabályozása” egy parancsokon és utasításokon alapuló rendszerben és a magyar nyelv szempontjából is rosszul hangzik, értelme nincs. A szerző- vagy szerzők a magatartási szabályokra kívánt/ak utalni, ha igen, akkor azt kell leírni is. Nyilván más magatartási szabályok vonatkoznak egyébként a közalkalmazottakra és a szolgálatiakra. Vegyük észre, hogy a hivatásosok és a közalkalmazottak munkája között alapvető különbség, hogy a szolgálati viszonyban álló látja el a szervezet alap feladatait, viszont ezt közalkalmazottak nélkül nem tudja elvégezni.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- II.2. Ennek során országos hatáskörrel
- ellátja az érdekképviselést a foglalkozás gyakorlásával összefüggő ügyekben,
 - védi az MRK tekintélyét, testületeinek és tagjainak érdekeit, jogait,

Miért kell az MRK tekintélyét védeni – egyelőre nem létező szervezetről van szó, nincs tekintély sem, nincs mit védeni.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- megalkotja a hivatásügyi részletszabályokat, kialakítja az etikai eljárás rendszerét, valamint lefolytatja az etikai eljárásokat,
- konzultációs joggal közreműködik a tagjai foglalkoztatásának és hivatásgyakorlásának feltételeit befolyásoló, az előírt szakmai vizsgákkal kapcsolatos, valamint az MRK-t érintő jogszabályok megalkotásában,
- véleményt nyilvánít
 - a szolgálati viszonytal, valamint közalkalmazotti jogvisonnyal összefüggő kérdésekben,
 - a központi és társadalombiztosítási költségvetésnek a szolgálati viszonyban és a közalkalmazotti jogviszonyban állókat érintő rendelkezéseivel összefüggésben, valamint
 - az igazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás elvi kérdéseiben,
- a miniszter útján kezdeményezheti a Kormánytól a tagjai élet- és munkakörülményeit, foglalkoztatási feltételeit és a hivatás gyakorlását érintő jogszabályok megalkotását, illetve módosítását,
- feladat- és hatáskörét érintő bármely kérdésben felterjesztési jogot gyakorol,
- kezdeményezheti a miniszternél a szolgálati viszonytal és a közalkalmazotti jogvisonnyal kapcsolatos jogszabálysértő gyakorlat megváltoztatását,

A miniszter feladat- és hatásköri jegyzékében mi van erről? Melyek a miniszter kötelezettségei a vélemények és kezdeményezések ügyében? mit kell tennie, ha ilyen kap?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- tagjairól és szerveiről nyilvántartást vezet,

A tagokat (vagyis az egész állományt) már számtalan helyen nyilvántartjuk, felesleges még egy nyilvántartás, ráadásul a mozgások miatt irtatlan adminisztrációs teher is, amit nem tudni, ki látna el.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- j) a kiváló munka elismeréseként díjakat alapíthat és adományozhat, kitüntetés vagy más elismerés adományozását kezdeményezheti,
- k) szakmai konferenciákat, tudományos tanácskozásokat, felkészítő továbbképzéseket szervezhet,
- l) pályázatokat írhat ki és bírálhat el, illetve kiadványokat jelentethet meg a rendvédelem fejlesztésére, gyakorlatának egységesítésére, a példaadó rendvédelmi munkamódszerek megismertetésére, a rendvédelem hagyományainak ápolására,

Ha a szervezetek működtetésére sincs elegendő költségvetési fedezet (pl. túlóra, üzemanyag, stb) akkor erre honnan van pénz? Egyebekben ezek munkáltatói feladatok.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- m) szolgálati viszony, valamint közalkalmazotti jogviszony tekintetében meghatalmazás alapján képviseli tagját a bíróság vagy más hatóság előtti eljárásban,
- n) tagjai számára jóléti, szociális és egyéb kedvezményes szolgáltatásokat nyújthat,
- o) megfigyelőként részt vehet tagjai szakmai vizsgáztatásában és továbbképzésében, indokolt esetben törvényességi vagy egyéb intézkedést kezdeményez,

Hogy jön ez a két dolog egy bekezdésbe? Megfigyelőnek lenni egy szakmai vizsgán semmi összefüggésben mincs a törvényességi vagy egyéb intézkedésekkel. Kinél kell kezdeményezni ez utóbbiakat? Az illetőnek mi a kötelezettsége, ha a Kar ilyent kezdeményez? Hol vannak ezek a kötelezettségek?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- p) tagot delegál a Rendészeti Szakvizsga Bizottság elnökségébe,
- r) jogosult véleményezni a személyi állomány szolgálatteljesítésére, illetve munkavégzésére, szolgálatteljesítési idejére, illetve munkaidejére, pihenőidejére, jutalmazására, valamint juttatásaira vonatkozó jogszabályok tervezeteit, a tagjai csoportját érintő munkáltatói intézkedést (döntést) vagy annak tervezetét, ezzel összefüggésben konzultációt kezdeményezhet.

Ezek egyfelől, mind benne vannak a II.2. f) pontban, másfelől a tagjai csoportját érintő munkáltatói intézkedés tervezetéről honnan szerez tudomást? Mi az a csoport? A kezdeményezésre kinek kell reagálni, hogyan?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- s) ellátja a törvényben, kormányrendeletben vagy az MRK szabályzataiban meghatározott feladatait.

II.3. A) változat: Az MRK a feladatai ellátásához szükséges költségeket a tagdíjbevételekből fedezi.

Valahonnan fedezni kell a költségeket, de tagdíjat nem szedhet, mert az ellentmond az egyesülés szabadságáról szóló rendelkezéseknek (az egész testület ellentmond, de hogy egy kényszertagság a tagoknak még pénzbe is kerüljön, az biztosan jogellenes (Ld. a Szociális Karta EB esetjogát).

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

B) változat: ez a rendelkezés elmarad.

III. Az MRK szervei

III.1. Az MRK szervei:

- a) Közgyűlés,
- b) Elnökség,
- c) Pénzügyi Ellenőrző Bizottság (PEB)
- d) Etikai Bizottság (EB)
- e) Választási Bizottság (VB)
- e) Közgyűlés által választott egyéb bizottságok.

IV. A Közgyűlés

Ez nem közgyűlés, hanem küldöttgyűlés, a törvényben is rossz a szöveg.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- IV.1. Az MRK legfőbb képviseleti, döntéshozó szerve a Közgyűlés, amely – tagozatonként tíz-tíz, összesen ötven tagból áll.
- IV.2. A Közgyűlés tagjai az MRK tagjai által választott tagok.
- IV.3. A miniszter, az országos parancsnok, a bűnmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerv vezetője, valamint a terrorizmust elhárító szerv vezetője a Közgyűlés ülésén tanácskozási joggal részt vehet.

A Közgyűlés hatásköre

Az egész hatáskörhöz:

1. az egész MRK csak azokban a kérdésekben dönthet, amelyekben a közgyűlés dönt, mert más szervnek nincs hatásköre itt. Ennek következtében az MRK feladatainak és a közgyűlés hatáskörének összhangban kellene lennie, de nincs.

2. a közgyűlés döntése jelent-e határozathozatalt? a határozat a Ket. szerinti határozat? ha igen, ha nem, kit, mire kötelez és hogyan támadható meg? erről egy szó nincs sehol.

3. Általában: azt is fel kell valahol sorolni, hogy az egyes szervek milyen kérdésekben döntenek, milyenekről alakítanak ki véleményt, és a döntéssel, illetve a véleménnyel hová menjenek...

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- IV.4. A Közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartoznak az alábbi feladatok:
- a) az elnök, az Elnökség, az egyéb tisztségviselők, a bizottságok és tagjaik megválasztása és beszámoltatása,
 - b) kijelöli az ágazati érdekvédelmi tanácsban az MRK képviseletében eljáró konzultatív tanács tagjait,

Milyen alapon jelöli ki?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- c) a költségvetés és az éves költségvetés végrehajtásáról szóló beszámoló elfogadása,
- d) az Alapszabály, a Választási Szabályzat és az Etikai Szabályzat elfogadása,

Milyen etikai szabályzat? az etikai kódex? vagy ez egy másik? nem kell másik!

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- e) egyéb szabályzatok és állásfoglalások kiadása,
- f) szükség esetén az elnök, az Elnökség, a bizottságok és tagjaik visszahívása,
- g) döntés a kiváló munka elismeréseként adományozható díj alapításáról.

Milyen kiváló munka? az MRK-ban végzett munka?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- h) A) változat: dönt a tagdíj bevezetéséről és annak mértékéről

Valahonnan fedezni kell a költségeket, de tagdíjat nem szedhet, mert az ellentmond az egyesülés szabadásáról szóló rendelkezéseknek (az egész testület ellentmond, de hogy egy kényszertagság a tagoknak még pénzbe is kerüljön, az biztosan jogellenes (Ld. a Szociális Karta EB esetjogát).

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- B) változat: ez a rendelkezés elmarad,

- i) A) változat: dönt a tisztségviselők díjazásáról és költségtérítéséről

Díjazást nem javasolunk, főként, hogy a Közgyűlés nem határoz meg munkatervet sem, ez a feladatai között nem szerepel. Költségtérítést sem javaslunk, az MRK fizessen számlára, ha valakinek pl. utazási költsége merül fel.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- B) változat: ez a rendelkezés elmarad.

A Közgyűlés összehívása

Meg kellene határozni, melyek azok a tárgykörök, amelyekben csak előzetes írásos anyag alapján lehet tárgyalni és melyek azok, amelyeket az ülésen is fel lehet vetni. Nem lenne jó, ha pl. díjak adományozásáról szóbeli előterjesztés alapján kellene dönteni.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- IV.5. Az MRK Közgyűlését szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal össze kell hívni. A tagok legalább egyharmadának írásban előterjesztett indítványára a Közgyűlést 30 napon belül össze kell hívni.
- IV.6. A Közgyűlés tagjai részére a meghívót legkésőbb az ülés megtartását megelőzően tizenöt nappal írásban ki kell küldeni. Írásban közöltnek kell tekinteni az elektronikus levélben vagy faxon küldött értesítést is.
- IV.6.1. A meghívóban az alábbiakat kell közölni:
- ülés időpontja, helye,
 - megtárgyalásra javasolt napirendi pontokat,
 - figyelmeztetést a Közgyűlés határozatképességének szabályaira,
 - határozatképtelenség esetére kitűzött megismételt ülés időpontjának és helyének meghatározását.
- IV.6.2. A meghívóhoz írásbeli előterjesztés esetén mellékelni kell az előterjesztést, illetőleg – a tagok indítványára összehívott ülés esetén – az összehívásra vonatkozó indítványt is.
- IV.6.3. A teljes ülés összehívásáról szóló értesítést az elnök – vagy az általa felhatalmazott elnökhelyettes – a főtitkárrel együtt írja alá.

A Közgyűlés határozatképessége

- IV.7. A Közgyűlés akkor határozatképes, ha azon a tagok több mint fele jelen van.
- IV.8. A Közgyűlés határozatképességét jelenléti ív alapján kell megállapítani.
- IV.9. Az ülés határozatképtelensége esetén a legalább 8 nappal későbbre, azonos napirenddel összehívott ülés – a megjelentek számára tekintet nélkül – határozatképes (megismételt közgyűlés).

A Közgyűlés menete

- IV.10. A Közgyűlésen az elnök vagy a helyettesítésére általa kijelölt alelnök elnököl.
- IV.11. Az ülés megnyitása után az ülés bármely tagja tehet indítványt további napirend felvételére. Az új napirend tárgyában a jelenlévő tagok legalább harminc százalékának javaslatára csak a következő ülésen lehet határozatot hozni.

A fentiek szerint ilyen nincs, komoly kérdéseket csak előre megküldött írásos anyag alapján lehet tárgyalni.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- IV.12. Az ülésről jegyzőkönyvet kell felvenni, amely tartalmazza az előterjesztések és a hozzászólások lényegét és a határozatok szövegét. A jegyzőkönyvet a főtitkár készíti el és azt az elnök hitelesíti.
- IV.13. Az Közgyűlés bármely tagja kérheti, hogy különvéleményét – amennyiben azt öt napon belül írásban is előterjeszti – az ülés jegyzőkönyvéhez csatolják.

Ha van jegyzőkönyv, akkor minek kell neki külön leírni?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

Határozathozatal

- IV.14. A Közgyűlés határozatának érvényességéhez a megjelent tagok többségének szavazata (egyszerű többség), az Alapszabály és a szabályzatok elfogadásához, módosításához a megjelent tagok kétharmadának szavazata (minősített többség) szükséges.
- IV.15. A Közgyűlés határozatait – a választásokat kivéve – nyílt szavazással hozza, a Közgyűlés elrendelheti azonban bármely kérdésben a titkos szavazást.

Milyen alapon rendeli el a titkos szavazást?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

Nem világosak a tárgykörök (milyen kérdésben lehet határozatot hozni, csak a Közgyűlés hatásköre cím alatt felsoroltakról?)

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

IV.16. A Közgyűlés határozatait folyó sorszámmal kell ellátni és azokat évente külön-külön, a meghozatal évével törve (pl. 1/2012. Közgy.hat.) kell nyilvántartani. A nyilvántartásba vételről a főtitkár gondoskodik.

IV.17. A Közgyűlés határozatainak közlése az alábbi módon történik:

IV.17.1. A Közgyűlés határozatainak egy hitelesített kiadmányát az érintettekkel írásban közölni kell, a közlésről a főtitkár gondoskodik.

Minden MRK tag érintett, a döntést az ő nevükben hozták. Különösen személyiségi jogokat érintő esetekben kérdéses a Közgyűlés hatásköre, illetve a közlés. Ennek alapján az etikai kódexet mindenkinék írásban meg kell küldeni majd.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

IV.17.2. Abban a körben, ahol a Közgyűlés véleményt nyilvánít és javaslatokat tesz az MRK tagjait érintő legfontosabb kérdésekben, a határozat közlésére a vélemény/javaslat címzettje részére történő megküldéssel kerül sor.

IV.17.3. Az Alapszabályt, szabályzatokat az elfogadásról számított 15 napon belül meg kell küldeni a fegyveres szervet irányító miniszternek és a fegyveres szerv országos parancsnokának, kérve annak a szerv honlapján való közzétételét.

IV.17.4. Az Alapszabály, valamint a hivatásos állomány etikai kódexe elfogadásáról vagy módosításáról szóló döntést hivatalból, az egyéb határozatot, szabályzatot felhívásra – az elfogadástól, illetőleg a felhívástól számított 15 napon belül – kell a törvényességi ellenőrzést ellátó ügyészség rendelkezésére bocsátani.

Ha az ügyészség felszólítja az MRK-t, akkor is rendelkezésre kell bocsátani az iratot, ha ezt az alapszabály nem tartalmazza. Ellenben az etikai kódex miért tartozik az ügyészségre?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

Szabályzat és állásfoglalás

IV.18. A Közgyűlés szabályzatot ad (adhat) ki, amelyek az alábbiak:

a) etikai szabályzat,

Nem érthető, hány etikai szabályzatról van itt szó, ennek mi a funkciója?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

b) választási szabályzat,

c) minden egyéb, az MRK tagságát egységesen érintő, jelentős kérdéskör szabályozására.

IV.19. A Közgyűlés az MRK tagságának egészét érintő kérdésekben állásfoglalást adhat ki.

Az MRK ne szabályozzon bármit, ami eszébe jut © pont), ezt kógensen kell megfogalmazni és csak olyan tárgykör lehet benne, amely nem sérti a munkáltatói és munkavállalói jogokat. Senkitől nem várható el, hogy a különböző szolgálati szabályzatok és utasítások mellett – amiket az MRK nem fog egyesével átbogarászni, de egyébként is változhatnak, egy olyan szabályzathoz is igazodjon, ami esetleg ellentmond a többinek. Ha tudnánk, mi az MRK feladata, akkor meg lehetne mondani, mit szabályozhat.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

V. Elnökség

V.1. Az Elnökség tagjai:

a) elnök,

b) alelnökök (tagozatonként egy-egy, összesen öt),

c) főtitkár,

d) PEB elnöke,

e) EB elnöke.

Az Elnökség hatásköre

V.2. Az MRK Elnöksége:

- a) összehívja és előkészíti a Közgyűlést, javaslatot tesz az ülés napirendjére, gondoskodik az ülés határozatainak végrehajtásáról,
- b) előterjeszti az MRK költségvetését és az éves költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolót,
- c) tevékenységéről beszámol a Közgyűlésnek,
- d) összeférhetlenségi eljárást kezdeményezhet,
- e) véleményt nyilvánít és javaslatot tesz az MRK tagjait érintő jogalkotási és jogalkalmazási kérdésekben,

Kinek?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- f) kiváló munka elismeréseként díjakat adományoz,

Kinek, ütközik a közgyűlési hatáskörrel.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- g) meghatározza a választások időszakát,

Időpontját, az időszakot a tv. határozza meg.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- h) dönt a székhelyváltozásról,

Lásd fenn!

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- i) meghatározza ügyrendjét,
- j) kijelöli az elnök helyettesítésére jogosult állandó helyettest, illetve meghatározza az elnökhelyettesek által folyamatosan ellátandó ügycsoportokat,
- k) képviseli az MRK-t az ágazati érdekvédelmi tanácsban,

Ellentmond az előzőnek, a közgyűlés delegál a tanácsba.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- l) elvégzi a Közgyűlés által meghatározott egyéb feladatokat.

Az Elnökség összehívása

V.3. Az Elnökséget az elnök szükség szerint, de legalább háromhavonta hívja össze.

V.3.1. Az Elnökség tagjai részére a meghívót legkésőbb az elnökségi ülés megtartását megelőzően öt nappal írásban kell megküldeni.

V.3.2. Írásban közöltnek kell tekinteni az elektronikus levélben vagy faxon küldött értesítést is.

A napirend megjelölés és az írásos anyagok kiküldése elmaradt, minden más bizottságra is vonatkozik.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

Az elnökségi ülés lefolytatása, határozathozatal

Lásd fenn a határozatokkal kapcsolatos észrevételeket!

Ezeket nem kell sorszámozni, archiválni, megküldeni stb.?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

V.4. Az ülésen az elnök vagy a helyettesítésére általa kijelölt elnökhelyettes elnököl.

V.5. Az Elnökség akkor határozatképes, ha tagjai több mint ötven százaléka jelen van. Az Elnökség határozatának érvényességéhez a megjelent tagok többségének szavazata szükséges. Szavazategyenlőség esetén az elnök, távollétében a levezető alelnök szavazata dönt.

V.5.1. A határozatképtelenség miatt megismételt elnökségi ülés a megjelentek számára tekintet nélkül határozatképes. A megismételt ülést legkésőbb a határozatképtelen ülés napjától számított tizenöt napon belül meg kell tartani.

- V.5.2. Az Elnökség ülésein a határozatképeséget jelenléti ív alapján kell megállapítani.
- V.6. Az Elnökség ülésein tanácskozási joggal részt vehet az elnök által – esetenként meghívott – személy.
- V.7. Az Elnökség üléséről jegyzőkönyvet kell felvenni. A jegyzőkönyv tartalmazza az ülés helyét, idejét, a napirendeket, az előterjesztések és a hozzászólások lényegét és a hozott határozatokat. A jegyzőkönyvet a főtitkár vezeti és a levezető elnökkel együtt írják alá.
- V.8. Az Elnökség határozatait a főtitkár tartja nyilván és a meghozott határozatokról az érintetteket értesíti.
- V.9. Az elnök rendelkezhet az elnökségi ülés videokonferencia, telefonkonferencia-technológia vagy más távközlés-technikai eszköz alkalmazásával történő megtartásáról, ha rendelkezésre állnak az ehhez szükséges technikai eszközök. Ebben az esetben a személyesen jelen nem lévő tag személyazonosságát minden kétséget kizáró módon meg kell állapítani. A felsorolt eszközök alkalmazásával tartott elnökségi ülésen történteket, az elhangzott nyilatkozatokat az V.8. pontban írtak szerinti rögzítésén kívül elektronikus (kép-, hangfelvétel vagy más technikai) úton is rögzíteni kell.
- V.10. Az Elnökség ügyrendjét az Alapszabály rendelkezéseinek keretei között maga határozza meg.

VI. Bizottságok

- VI.1. Az MRK Közgyűlése állandó és ideiglenes bizottságokat hozhat létre.
- VI.2. Az MRK állandó bizottságai
- Pénzügyi Ellenőrző Bizottság (PEB)
 - Etikai Bizottság (EB)
 - Választási Bizottság (VB)

Ideiglenes bizottságok

- VI.3. A Közgyűlés az Elnökség javaslatára meghatározott feladatok ellátására, ülésének előkészítésére, adott ügy/ügycsoport meghatározott ideig történő intézésére ideiglenes, vagy bármely kérdés megvizsgálására vizsgáló bizottságot alakíthat.
- VI.4. Az Elnökség – tagjainak sorából – valamely témakör megvizsgálására, vagy adott ügy előkészítésére eseti bizottságot hozhat létre. Az Elnökség által létrehozott eseti bizottságok vezetői az elnök kérésére eljárásuk bármely szakaszában kötelesek tevékenységükről az elnököt tájékoztatni.
- VI.5. Az ideiglenes, vizsgáló és eseti (a továbbiakban együtt: ideiglenes bizottság) működésének szabályaira az állandó bizottságokra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.
- VI.6. Az ideiglenes bizottság létszámát a Közgyűlés határozza meg, oly módon, hogy abban páratlan számú, az elnökkel együtt legalább három tag legyen.

Az elnökségi ülés előkészítésére nem kell bizottság, arra ott van az apparátus. Az ideiglenes, a vizsgáló és az eseti bizottság nem egymást kizáró csoportok, nem lehet őket elkülöníteni, ha nagyon kell, akkor csak eseti bizottság legyen és bármivel megbízható. A cím rossz helyen van, előbb az általános, aztán az állandó, aztán az eseti bizottságok szabályainak kellene követni egymást.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

A bizottságokra vonatkozó közös szabályok

- VI.6. A bizottságok testületként járnak el, hatáskörüket – a Hszt-ben és jelen Alapszabályban meghatározott kivételekkel – bizottsági ülésen gyakorolják.
- VI.6.1. Valamennyi bizottság szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal ülésezik.
- VI.6.2. Az ülést annak megkezdése előtt legalább nyolc nappal – a napirend, a hely és az időpont megjelölésével – írásban kell összehívni. Rendkívüli esetben az ülés nyolc napon belülre is összehívható. Írásban közöltnek kell tekinteni az elektronikus levélben vagy faxon küldött értesítést is.
- VI.6.2.1. A bizottságot az elnök, akadályoztatása esetén két bizottsági tag együttesen hívja össze.

Hogyan keletkezik az elnök?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- VI.6.2.2. Az ülésre a napirenddel összefüggő kérdésekben illetékes személyeket tanácskozási joggal meg lehet hívni.
- VI.6.2.3. Bármely bizottsági tag írásban – az ok és a cél egyidejű megjelölésével – kérheti a bizottság összehívását. Az elnök ilyen esetben köteles a bizottság ülését az írásbeli kérelem benyújtásá-

tól számított 15 napon belüli időpontra összehívni. Ha az elnök az ilyen tartalmú kérelemnek a hozzá érkezéstől számított öt napon belül nem tesz eleget, úgy az ülést bármelyik bizottsági tag közvetlenül hívhatja össze.

VI.6.3. A bizottság ülésének előkészítése a bizottság elnökének feladata.

VI.6.4. A bizottsági ülés vezető elnöke a bizottság elnöke, távollétében a bizottság korelnök tagja. Ha megjelölt személyek egyike sincs jelen a bizottsági ülésen, a jelenlévő bizottsági tagok maguk közül választják meg az ülés vezető elnökét.

VI.6.5. A bizottság ülése akkor határozatképes, ha azon a bizottság tagjainak fele, de legalább három tagja jelen van.

VI.6.6. A bizottság határozatait egyszerű szótöbbséggel hozza. Szavazategyenlőség esetén az ülés elnökének (vezető elnökének) szavazata dönt.

VI.6.7. A bizottság üléséről jegyzőkönyvet kell felvenni.

VI.6.7.1. A jegyzőkönyv tartalmazza:

- a) az ülés helyét, idejét és azt, hogy összehívása szabályszerű volt-e,
- b) a résztvevők nevét,
- c) a hozzászólások lényegét és az egyes napirendi pontokról hozott határozatokat,
- d) a határozatok elleni esetleges tiltakozásokat.

VI.6.7.2. A határozati javaslat ellen való szavazás és a szavazástól való tartózkodás önmagában nem jelent tiltakozást, arra kifejezetten utalni kell.

Miért számít a szerkesztő arra, hogy a bizottság ülést szabálytalanul hívják össze és a határozatok ellen tiltakoznak? ha szabálytalanul hívják össze, akkor a bizottsági ülést nem kell megtartani, a határozat ellen meg bárki tiltakozhat, a szavazás szabályai szerint. És mi van, ha valaki tiltakozik, de a határozatot megszavazzák? semmi.

Határozathozattal kapcsolatban ugyanaz a kérdés, mint másutt – miről, kire nézve, tájékoztatás, jogorvoslat stb.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

VI.6.7.3. Bármely tag kérésére szó szerinti jegyzőkönyvet kell készíteni.

VI.6.7.4. A jegyzőkönyvet a bizottsági ülés elnöke, valamint a jegyzőkönyvvezető írja alá. A bizottsági ülés jegyzőkönyvét az összes bizottsági tagnak – függetlenül attól, hogy az ülésen részt vettek-e – meg kell küldeni az ülést követő 10 napon belül.

VI.7. Ha azt az ügy sürgőssége indokolja, a bizottság ülés megtartása nélkül is határozhat. Az ülésen kívül javasolt határozat tervezetét írásban kell a tagokkal közölni, akik szavazatukat írásban, a tervezet kézhezvételétől számított három napon belül adják meg. A szavazás eredményéről és a határozatról, valamint annak keltéről a tagokat az utolsó szavazat beérkezését követő nyolc napon belül a bizottság elnöke írásban tájékoztatja. Ha bármelyik bizottsági tag kéri, a bizottság ülést a határozat-tervezet megtárgyalására össze kell hívni. Írásban közöltnek kell tekinteni az elektronikus levélben vagy faxon küldött értesítést, határozat-tervezetet és szavazatot is.

VI.8. A bizottság elnöke elrendelheti a bizottsági ülés V.9. pont szerinti megtartását. Ebben az esetben az ülés lefolytatására és az ülésen történtek rögzítésére az ott leírtakat kell megfelelően alkalmazni.

VI.9. A bizottságok a Közgyűlésnek beszámolnak, az Elnökséget tájékoztatják működésükről.

VI.10. A bizottságok működésük rendjét az Alapszabályban írt rendelkezések keretei között maguk határozzák meg.

Pénzügyi Ellenőrző Bizottság

VI.11. A PEB a Közgyűlés által megválasztott, tagozatonként egy, összesen öt tagból áll. A PEB elnökét és tagjait a Közgyűlés választja meg.

VI.11.1. A PEB feladata:

- a) ellenőrzi célszerűségi, hatékonysági, szabályszerűségi szempontból az MRK gazdálkodását és vagyonekezelését,

Az MRK-nak van vagyona???

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- b) ellenjegyzi az MRK éves költségvetését, és az éves költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolót,
- c) beszámol évente legalább egy alkalommal a tevékenységéről a Közgyűlésnek,
- d) gyakorolja az e törvényben, valamint a szabályzatokban meghatározott feladat- és hatásköröket.

- VI. 12. Az EB a Közgyűlés által megválasztott, tagozatonként négy, összesen húsz tagból áll. Az EB elnökét és tagjait a Közgyűlés választja meg. Az EB az Alapszabályban meghatározott módon háromtagú tanácsban jár el.

Hol az alapszabály?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

VI.12.1. Az EB feladata:

- a) kidolgozza a hivatásos állományra vonatkozó etikai kódexet és kialakítja az etikai eljárás rendszerét,
- b) lefolytatja az etikai eljárásokat,
- c) beszámol évente legalább egy alkalommal a tevékenységéről a Közgyűlésnek.

VI.12.3. Az EB alakuló ülésén az általa meghatározott számú etikai tanácsot hoz létre.

VI.12.4. Az etikai eljárásban eljáró tanácsot a bizottság elnöke jelöli ki.

VI. 12.5. Az EB hatáskörének részletszabályait, valamint eljárást az etikai kódex és az Etikai Eljárási Szabályzat tartalmazza.

Kinek milyen joga van a szabályzatok módosítására irányuló javaslatokkal kapcsolatosan? csak a közgyűlés tehet ilyent?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

Választási Bizottság

VI.13. A VB ellátja az MRK tisztségviselők általános és időközi választásával kapcsolatosan a Választási Szabályzatban számára előírt feladatokat.

VI.13.1. A VB elnökből és tagokból (pótagokból) áll. A tagok számát a Közgyűlés határozza meg.

VI.13.2. A VB eljárását a Választási Szabályzat tartalmazza.

VII. Az MRK tisztségviselői

VII.1. Az MRK tisztségviselői:

- a) az elnök,
- b) az alelnökök,
- c) a főtitkár,
- d) a PEB elnöke,
- e) az EB elnöke.
- f) bizottsági tagok

VII.2. A tisztségviselőket a Közgyűlés öt évre választja meg, megbízatásuk a következő választásig szól. A tisztségviselőket és a bizottsági tagokat titkos szavazással választják.

VII.3. A tisztségviselőket az ebben a minőségben tudomásukra jutott tények és adatok tekintetében – az ügy jellegétől függően – titoktartási kötelezettség terheli.

Nagyon laza szabály, nem bízunk a tisztségviselőkre, hogy maguk döntsék el, hogy mi titkos és mi tartozik az összes MRK tagra.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

VII.4. Az MRK tisztségviselője legalább öt éves rendészeti vagy közigazgatási gyakorlattal rendelkező hivatásos állományú tag vagy közalkalmazott lehet. Az MRK tagja azonos tisztségre legfeljebb két egymást követő alkalommal választható meg.

VII.5. A tisztségviselő megbízatása megszűnik

- a) az MRK tagsági viszony megszűnésével,
- b) lemondással,
- c) összeférhetlenség kimondásával,
- d) a megválasztásakor meghatározott időtartam lejártával,
- e) a tisztségviselő halálával.

VII.6. A tisztségviselő megbízatása az új tisztségviselő megválasztásának napján szűnik meg. Ha a megbízatás egyéb okból korábban megszűnik, a Választási Szabályzat szerint meg kell választani az új tisztségviselőt.

Ha valaki egy tisztségről lemond, nem lehet arra kényszeríteni, hogy tovább csinálja, nem beszélve arról, ha meghalt szegény. Ha utóbbi esetben lehet választani, akkor a lemondás esetében is lehet.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- VII.7. Az MRK tisztségviselője, az ügyintézői testületek nem tisztségviselő tagja nem lehet
- politikai párt tagja,
 - a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény szerinti állami vezető,
 - aki más kamara tagja.

Mi az ügyintézői testület? kicsoda az a nem tisztségviselő tag?

Ha állami vezető lehet az MRK tagja, akkor milyen alapon zárjuk ki a választásokból?

Más kamara – pl. MOK-tag, miért ne lehetne?

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- VII.8. Az Elnökség, a PEB és az EB tagjai nem lehetnek egymás hozzátartozói. Ugyanabban a testületben nem lehetnek tagok, akik beosztás szerint egymás alá-fölérendeltjei.
- VII.9. Az összeférhetlenségi okot a megválasztáskor, illetve ha az ok később keletkezett, az ok bekövetkezésétől számított 15 napon belül be kell jelenteni és azt a megválasztástól, illetve a bejelentéstől számított 15 napon belül meg kell szüntetni és erről a választására jogosult testületet haladéktalanul tájékoztatni kell. Amennyiben az MRK tagja az összeférhetlenséget nem szünteti meg, úgy ellátott tisztsége, illetve ügyintézői testületi tagsága megszűnik.
- VII.10. A tisztségviselő visszahívását a Közgyűlés tagjainak egyharmada kezdeményezheti.

Az MRK elnöke és alelnökei

VII.11. Az MRK elnöke:

- irányítja az Elnökség és a bizottságok tevékenységét, biztosítja a működés feltételeit és gondoskodik a szervek határozatainak végrehajtásáról, tevékenységéről beszámol az Elnökségnek,
- koordinálja az MRK szerveinek és tisztségviselőinek munkáját, megállapítja a tisztségviselők közötti munkamegosztás rendjét,
- etikai eljárást kezdeményezhet,
- biztosítja az MRK ügyintéző szervezetének működését
- vezeti a Közgyűlés és az Elnökség üléseit,
- eljár az elnökség által átruházott jogkörben,
- a Közgyűlés elé terjeszti az MRK éves költségvetését és az éves költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolót,
- ellátja azokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal, illetőleg intézkedik minden olyan ügyben, amelyet a Hszt. vagy jelen Alapszabály nem sorol más szerv vagy tisztségviselő hatáskörébe.

VII.11.1. Az elnök jogkörét meghatározott ügycsoportok vonatkozásában vagy eseti jelleggel az alelnökökre átruházhatja.

VII.11.2. Az elnököt ügykörében megilleti az utasítás adási jog, nem adhat azonban olyan utasítást, amely bármely szerv vagy tisztségviselőnek a Hszt.-ben vagy szabályzatban megállapított önálló jogkörét elvonja vagy korlátozza.

Helytelen a mondat, de a lényeg: kit utasíthat az elnök, mire? bárkit, bármire???? Az ügykörében kitétel annyi, hogy ha van egy titkára meg egy titkárnője, őket utasíthatja. Nem kell neki utasítási jog.

A keretbe foglalat szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- VII.12. Az elnök munkáját az alelnökök segítik. Az alelnökök száma tagozatonként egy-egy, összesen öt fő.
- VII.12.1. Az alelnökök feladata az elnök helyettesítése és egyéb feladatok ellátása. A helyettesítésre kijelölés az elnök tartós távolléte vagy akadályoztatása esetén az Elnökség, egyéb esetekben az elnök hatáskörébe tartozik.
- VII.12.2. Az alelnökök az elnök által meghatározott ügykör megosztás szerint közvetlenül felügyelik az MRK tevékenységének rájuk bízott területét.
- VII.12.3. Valamennyi alelnök köteles évente legalább egyszer az elnök által reá bízott terület irányítása körében végzett tevékenységéről az Elnökség számára beszámolni.

Főtitkár

- VII.13. A főtitkár az elnök által átruházott jogkör keretei között
- irányítja az MRK Irodáját (a továbbiakban: Iroda),
 - közreműködik az elnökségi ülések előkészítésében,
 - intézi az Elnökség hatáskörébe tartozó igazgatási ügyeket,
 - az Elnökség részére előterjesztéseket készít.
- VII.14. Az Iroda:

Az egész apparátusral kapcsolatosan kérdés, hogy ki a munkáltatójuk, hogy kerülnek ide, hány van belőlük (hány fő itt és hány fő a testületknél), ki fizeti a bérüket, milyen jogviszonyban vannak stb.

A keretbe foglalát szöveg a BRDSZ különvéleménye!

- a PEB-bel együttműködve előkészíti az MRK éves költségvetését, valamint a költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolót,
- a VB-vel együttműködve végzi az MRK szerveinek megválasztásával, működésével összefüggő adminisztratív, koordinációs és ügyviteli feladatokat,
- ellátja az etikai eljárással kapcsolatos igazgatási feladatokat.

VIII. Az MRK képviselete, aláírási jog

- VIII.1. Az MRK-t az elnök és a helyettesítésre feljogosított alelnök önállóan, a főtitkár és a többi elnökhelyettes másodmagukkal, együttesen képviselik.
- VIII.2. Az MRK nevében az elnök és a helyettesítésre feljogosított alelnök önállóan, a főtitkár és a többi elnökhelyettes másodmagukkal, együttesen írnak alá.
- VIII.3. Bankszámla feletti rendelkezésre bármelyik aláírásra jogosult (VIII.2. pont) másodmagával, együttesen jogosult, oly módon, hogy az egyik aláíró minden esetben az elnök vagy a főtitkár.

IX. Záró rendelkezések

- IX.1. Azokban az esetekben, amikor az Alapszabály rendelkezése írásban közöltnek tekintti az elektronikus levélben, illetve faxon való közlést is, a közlés napjaként azt a napot kell tekinteni, amikor
- az elektronikus levél a címzett számítógépen a visszaigazolás szerint hozzáférhetővé vált,
 - a faxüzenetet a gépi visszaigazolás szerint a címzett részére elküldték.
- IX.2. A tagozatok és szekciók megalakítására, szervezetrendszerére, tisztségviselőire és azok megválasztására – a Hszt. eltérő rendelkezésének hiányában – az Alapszabály rendelkezései irányadóak, azzal, hogy a tagozaton belül minimálisan etikai bizottság és elnökség létrehozása szükséges, amelyek elnökei tisztségviselőnek minősülnek.
- IX.3. Az Alapszabályban nem szabályozott kérdésekben a Hszt. szabályai az irányadók.

IX. Az Alapszabály elfogadására -án került sor, rendelkezéseit ettől az időponttól kell alkalmazni.